

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 43080-03-22 ש.ו
תמ"ש 50844-04-22
תלה"מ 11194-05-22
תלה"מ 27048-12-22

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופטת מורן ואלך-ניסן

התובעת (להלן: "האישה"): ק.ש
(הנתבעת בתיק 27048-12-22): ע"י ב"כ עוה"ד רם גלבו

נגד

הנתבע (להלן: "האיש"): א.ו
(התובע בתיק 27048-12-22): ע"י ב"כ עוה"ד עומר קאופמן

פסק דין

1
2 לפניי הכרעה בארבעה הליכים תלויים ועומדים בין הצדדים: תביעה לפיצוי בגין הוצאת לשון הרע
3 ופגיעה בפרטיות שהגישה האישה כנגד האיש; תביעה כספית של האישה כנגד האיש בגין הפרה נטענת
4 של צו שיפוטי שניתן בהליך ה"ט 63434-02-22; תביעה כספית של האישה כנגד האיש בגין הפרה
5 נטענת של סעיף 18 להסכם שלום בית ולחילופין גירושין שנחתם בין הצדדים ואושר בבית המשפט;
6 תביעה של האיש כנגד האישה לצו עשה להשבת התכשיטים והשעונים השייכים לו, ולחילופין חיוב
7 האישה בשוויים המוערך בסך של 65,000 ₪.

תמצית רקע עובדתית

8
9 1. הצדדים נישאו זלי"ז כדמו"י ביום 13.03.17 והתגרשו זמ"ז ביום 18.02.21; לצדדים אין ילדים
10 משותפים. לאישה יש בן מנישואיה הראשונים, ולאיש יש שני בנים מנישואיו הראשונים (כולם
11 בגירים כיום).

12
13 2. בין הצדדים נחתמו שני הסכמים שקיבלו תוקף של פסק דין בבית משפט זה:
14 ההסכם הראשון נושא כותרת 'הסכם ממון', לו ניתן תוקף של פסק דין ביום 13.06.19 במסגרת
15 תה"ס 62664-05-19 בפני כבוד השופט עמית שמואל בוקובסקי (להלן: "הסכם הממון");
16 ההסכם השני נושא כותרת 'הסכם שלום בית לחילופין גירושין', לו ניתן תוקף של פסק דין ביום
17 19.07.20 במסגרת תה"ס 14185-07-20 בפני כבוד השופטת מירב אליהו, המותב הקודם בתיק
18 (להלן: "ההסכם").

19
20 3. בנוסף לשני ההליכים שנועדו לצורך אישור הסכמים בין הצדדים, התקיים בין הצדדים
21 הליך יישוב סכסוך שלא צלח, וכן הוגשו ע"י האישה שלוש בקשות למתן צווי הגנה / צווי
22 מניעת הטרדה מאיימת כנגד האיש (ה"ט 7832-10-21; ה"ט 63434-02-22; ה"ט 1642-11-22),
23 וזאת מלבד ארבעת ההליכים שבכותרת העומדים עתה להכרעה. יצוין, כי הצדדים הגישו

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 43080-03-22 ש.ו. 1

תמ"ש 50844-04-22

תלה"מ 11194-05-22

תלה"מ 27048-12-22

תיק חיצוני:

1 תצהירים נפרדים בכל תביעה ותביעה, כך שבמסגרת פסק הדין אפנה לנספחים שהוגשו במסגרת
2 ההליך הרלוונטי. האישה לא הביאה עדים מטעמה, בעוד האיש הביא שלושה עדים מטעמו.
3 האיש בחר להעיד אחרון ולשבת באולם בזמן שמיעת העדויות האחרות מטעמו. ראה: מעמ' 37
4 לפרוטוקול מיום 11.09.23 (להלן: "הפרוטוקול") ש' 26 ועד עמ' 38 ש' 5.
5

6 תמ"ש 43080-03-22: תביעה בגין לשון הרע, פגעה בפרטיות ופיצוי בגין עוגמת נפש

טענות האישה

7
8 4. מאחר ולצדדים אין ילדים משותפים, הקשר ביניהם היה אמור להתנתק לאחר הגירושין, אולם
9 האיש אינו מרפה מהאישה ולאחר הגירושין הוא מפרסם אודותיה ברשתות החברתיות פרסומים
10 הכוללים השמצות והכפשות לרבות פרטים אישיים ואינטימיים הנוגעים לה. במסגרת התביעה
11 פירטה האישה אודות ארבעה פרסומים העולים לטענתה כדי פרסום לשון הרע ופגיעה
12 בפרטיותה.
13

14 5. מדובר בפרסומים שנעשו ברוע ובזדון מתוך ידיעה ברורה שדבריו יגרמו לפגיעה בשמה הטוב של
15 האישה.
16

17 6. האישה העמידה את תביעתה על סך של 130,000 ₪ (קרן) המורכב מסך של 50,000 ₪ פיצוי
18 סטטוטורי מכוח חוק איסור לשון הרע, סך של 50,000 ₪ פיצוי סטטוטורי מכוח חוק הגנת
19 הפרטיות וסך של 30,000 ₪ פיצוי בגין עוגמת נפש, שכן התנהגותו של האיש היא התנהגות
20 טורדנית, פוגענית ומדירה שלווה מחייה של האישה.
21

טענות האיש

22
23 7. יש לסלק את התביעה על הסף, שכן כתב התביעה אינו מפורט כדין ועל האישה לציין בכתב
24 התביעה את פירוט המילים, בכתב או בעל פה, בהן השתמש האיש אשר מולידות לטענתה את
25 עילת התביעה. בדומה, האישה לא ציינה את המועדים או הזמנים או הנסיבות של הפרסומים
26 מושא התביעה ולכל הפחות את תחום הזמן בו בוצעו הפרסומים והמועד בו הוסרו ביוזמת האיש.
27

28 8. לחילופין, יש לסלק את התביעה בכל הנוגע לפרסומים שצורפו כנספחים ג' וד' לכתב התביעה
29 היות ואין בהם ולו מילה אחת היכולה להוות לשון הרע, אלא מדובר בפרסומים על רגשות
30 אישיים של האיש ואין בהם משום הוצאת דיבה רעה של האישה. האישה העמידה את תביעתה
31 בעילת לשון הרע בסך של 50,000 ₪, קרי, 12,500 ₪ עבור כל פרסום נטען. בדומה, העמידה את
32 תביעתה בעילת פגיעה בפרטיות בסך של 12,500 ₪ עבור כל פרסום. מאחר והפרסומים שצורפו

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 43080-03-22 ש.ו

תמ"ש 50844-04-22

תלה"מ 11194-05-22

תלה"מ 27048-12-22

תיק חיצוני:

- 1 כנספחים ג' ו- ד' לתביעה אינם בגדר לשון הרע אלא מדובר בכינויי חיבה שהיו בינו לבין האישה,
2 הרי שלכל היותר יש להעמיד את תביעת האישה על סך של 50,000 ₪, בגין הפרסומים שצורפו
3 כנספחים א' ו- ב' לתביעתה (12,500 ₪ לכל אחד משני הפרסומים, במכפלת שתי העילות).
4
- 5 9. יש לדחות את הדרישה לפיצוי בגין עוגמת נפש, שכן לא ניתן לתבוע פיצוי ללא הוכחת נזק כפי
6 שתבעה האישה ובנוסף לתבוע בגין עוגמת נפש. בנוסף, בהתאם לדיני הנזיקין, לא ניתן לעתור
7 לכפל פיצוי בגין אותו הנזק.
8
- 9 10. במהלך שנות הזוגיות של הצדדים, האיש נתן את כל הונו, ממונו ורכושו לטובת האישה, תוך
10 התרסקותו הכלכלית על מנת להציל את האישה מהליכי חדלות פירעון, אלא שהאישה שיטתה
11 באיש וניצלה אותו עד תום.
12
- 13 11. ההתגררות של האישה באיש, המניפולציות, ההשמצות, הגידופים וההשפלות מצדה הביאו לכך
14 שהאיש נקלע למצב נפשי ירוד, דיכאון ולתסכול רב, ולפיכך האיש "פרק" את רגשותיו וגולל את
15 סיפור חייו בפרופיל האישי שלו ברשת החברתית פייסבוק, אשר סגור בפני אנשים חיצוניים
16 ופתוח רק לפני חבריו של האיש בפייסבוק. הפוסטים עלו למספר דקות/שעות בודדות, והוסרו
17 על ידי האיש מיוזמתו, מבלי שהאישה או מי מטעמה דרשו זאת.
18
- 19 12. האישה לא התריעה באיש טרם הגשת התובענה אלא המתינה לפרסום ארבעה פרסומים עד אשר
20 הגישה את תביעתה, הכל במטרה "לצבור" כלשונו, הפרות כביכול כנגדו ו"לנפח את תביעתה".
21
- 22 13. ביום 28.03.22 האיש העלה מיוזמתו 'פוסט' התנצלות, בו הבהיר והדגיש כי לא הייתה לו כוונה
23 לפגוע באישה, וזו הוציאה דברים מהקשרם.
24
- 25 14. אין בפרסומים משום פגיעה בפרטיות שכן התמונות שהועלו הן תמונות שנשלחו לאיש על ידי
26 האישה מיוזמתה, באמצעות אפליקציית המסרים 'טלגרם' או תמונה שהועתקה מתמונת
27 הפרופיל של האישה באפליקציית 'Whatsaap', הגלויה לכולי עלמא. מכאן שאין מדובר ב"צילום
28 אדם כשהוא ברשות היחיד", לא מדובר בצילום משפיל או מבזה שכן התובעת צילמה בעצמה
29 ולא הייתה מטרת "רווח" מצד האיש.
30
- 31 15. הצדדים נהגו לכנות אחד את השנייה בכינויי חיבה: "קופיף", "קופיפה", "אורנג אוטנג" ועוד,
32 כך שלא מדובר בהוצאת דיבה ולכל היותר מדובר ב"קללות רחוב" שהם בגדר מעשה של מה בכך.

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 43080-03-22 ש.ו

תמ"ש 50844-04-22

תלה"מ 11194-05-22

תלה"מ 27048-12-22

תיק חיצוני:

- 1
2 16. לאיש עומדת הגנת "אמת דיברתי" שכן הפרסומים היו בגדר תחושות / רגשות / מחשבות שלו על
3 חיי נישואיו עם האישה. כמו כן, על בית המשפט לנקוט משנה זהירות בטרם יכניס את דיני
4 העוולות הנזיקיות לפתחו של המרחב המשפחתי.
5
6 **דיון והכרעה בתמ"ש 43080-03-22**
7 17. כבר עתה ייאמר, כי מצאתי לנכון לקבל את תביעת האישה בחלקה, לאחר שהגעתי למסקנה כי
8 האיש פרסם לשון הרע אודות האישה ופגע בפרטייתה, ולא עומדות לו ההגנות הקבועות בחוק,
9 כפי שיפורט להלן.
10
11 18. בהתאם לסעיף 1 לחוק איסור לשון הרע (להלן: "**החוק**"), לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול
12 (1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם;
13 (2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו;
14 (3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלח ידו או
15 במקצועו;
16 (4) לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, גילו, מינו, נטייתו המינית או מוגבלותו;
17 19. סעיף 2 לחוק מגדיר מה עולה כדי "פרסום" בהגדרתו, ולהלן:
18 (א) פרסום, לענין לשון הרע – בין בעל פה ובין בכתב או בדפוס, לרבות ציור, דמות, תנועה,
19 צליל וכל אמצעי אחר.
20 (ב) רואים כפרסום לשון הרע, בלי למעט מדרכי פרסום אחרות –
21 (1) אם היתה מיועדת לאדם זולת הנפגע והגיעה לאותו אדם או לאדם אחר זולת הנפגע;
22 (2) אם היתה בכתב והכתב עשוי היה, לפי הנסיבות, להגיע לאדם זולת הנפגע.
23 20. בעניין ע"א 751/10 פלוני נ' דר אילנה דיין – אורבך [פורסם בנבו, 2012], עמד כבי' השופט עמית
24 על המתווה או, כלשונו, על "תרשים הזרימה" בבחינת תביעות לשון הרע, כדלקמן:
25 בשלב הראשון נבחנת השאלה אם הביטוי מהווה לשון הרע על פי אחת מארבע החלופות בהגדרה
26 שבסעיף 1 לחוק, והאם מתקיים יסוד הפרסום כמשמעותו בסעיף 2 לחוק. אם התשובה חיובית
27 עוברים לשלב הבא ובוחנים אם הביטוי הוא בגדר פרסום מותר, בהיותו נהנה מאחת החסינויות
28 המוחלטות הקבועות בסעיף 13 לחוק. אם לא כן, אנו עוברים לשלב הבא ובוחנים אם הפרסום
29 מוגן על פי אמת המידה הקבועה בסעיף 14 לחוק, דהיינו: אמת בפרסום ועניין ציבורי.
30 אם הפרסום אינו נהנה מהגנה זו, יש להמשיך ולבחון אם הפרסום מוגן בתום ליבו של המפרסם,
31 בגדר אחת מהחלופות הקבועות בסעיף 15 לחוק במשולב עם חזקות תום הלב בסעיף 16 לחוק.

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 43080-03-22 ש.ו

תמ"ש 50844-04-22

תלה"מ 11194-05-22

תלה"מ 27048-12-22

תיק חיצוני:

1 היה והתברר כי הפרסום אינו נהנה מהגנת סעיף 14 או מהגנת סעיף 15, או-אז עוברים לשלב
2 הרביעי של הסעדים.

4 האם ארבעת הפוסטים מושא התביעה הם בגדר הוצאת לשון הרע?

5 21. האיש הפנה בכתבי טענותיו לפסיקה הקובעת, כי בתביעה לפי חוק איסור לשון הרע, על התובע
6 לפרט את המילים, בכתב או בע"פ, בהן השתמש הנתבע ואשר מולידות לטענתו את עילת
7 התביעה. ראה לעניין זה: ע"א 594/66 אהרוני נ' בנק י' ל' פויכטונגר בע"מ פ"ד כא (1) 160 בעמ'
8 163; רע"א 2291/12 הלפרין נ' איצקוביץ [פורסם בנבו, 25.06.12, להלן: "פרשת הלפרין"].
9 בפרשת הלפרין נקבע, כי כאשר פרסום לשון הרע נעשה בכתב, מהווה אותו פרסום "מסמך
10 מהותי" שעל התובע לצרף לכתב התביעה, אלא שאין בצירוף הפרסום כשלעצמו כדי להקים
11 פלוגתא בין הצדדים בגין כל ביטוי וביטוי המופיעים בפרסום, שכן אדם רשאי לתבוע את עלבונו
12 בשל ביטוי מעליב אחד הכלול בפרסום ולהתעלם מן היתר. עוד צוין, מבלי לקבוע מסמרות, כי
13 ייתכנו מצבים בהם התובע יוכל לבסס את תביעתו על פרסום שצורף כולו, וזאת כאשר ציין
14 מפורשות בכתב התביעה כי הוא תובע בגין כל הביטויים בפרסום, כך שהנתבע יידע להתגונן בפני
15 הפרסום כולו, והדבר מתאים למקרים בהם הפרסום הוא קצר ומתוחם.

16
17 22. במקרה דנן, האישה צירפה את ארבעת הפוסטים מושא התביעה, אולם לא פירטה בכתב התביעה
18 מהן המילים המולידות לטענתה את עילת התביעה, אלא ביחס לכל פוסט השתמשה במילים
19 "כאן נמצא השמצות, הכפשות ופרסום פרטים אישיים ואינטימיים". גם במסגרת תצהיר עדותה
20 הראשית האישה טענה כי הפוסטים מדברים בעד עצמם ואין צורך לחזור על הדברים הפוגעניים
21 שפרסם האיש. עם זאת, במסגרת נספחי תצהיר עדותה הראשית האישה סימנה בכתב יד בסמוך
22 לכל פוסט אילו ביטויים הם בבחינת השמצות ואילו כוללים פרטים אישיים שלה ומהווים פגיעה
23 בפרטיותה. בנסיבות אלו, לא מצאתי לדחות את התביעה בגין אי פירוט הביטויים הספציפיים
24 בכתב התביעה, הן לאור סימון המילים הרלוונטיות במסגרת נספחי תצהירה של האישה, והן
25 לאור העובדה שהאיש נחקר באופן ספציפי בגין אותם ביטויים שסומנו ע"י האישה.

26
27 23. הבחינה האם ביטוי הוא משפיל, פוגע או מבזה מבוצעת בהתאם לסטנדרט אובייקטיבי של
28 האדם הסביר. ראה: ע"א 7380/06 חטר-ישי נ' גילת [פורסם בנבו, 02.03.2011]. עוד צוין, כי די
29 בכך שהפרסום היה עלול לגרום לאחת מהתוצאות המפורטות בסעיף 1 לחוק כדי לבסס אחריות
30 בגין עוולת לשון הרע ראה: ע"א 4534/02 רשת שוקן בע"מ נ' הרציקוביץ נח (3) 558, בעמ' 567.

31

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 43080-03-22 ש.ו

תמ"ש 50844-04-22 ש.ו

תלה"מ 11194-05-22 ש.ו

תלה"מ 27048-12-22 ש.ו

תיק חיצוני:

- 1 24. לעניין הפוסט הראשון (נספח א' לתצהיר האישה) – לפוסט צורפו שתי תמונות של האישה,
2 והפוסט נפתח במילים הבאות, אשר הוגדרו ע"י האישה כהשמצות (המילים המודגשות סומנו
3 ע"י האישה – מ"ו):
4 " אתה מכיר אישה, מתלהב, רואה אותה יפה כמו בתמונה השמאלית, עושה את הטעות,
5 מתחתן איתה, מקבל ביום יום את הקופה החמוצה בתמונה השמאלית...".
6 בהמשך הפוסט ממשיך האיש במילים שהוגדרו ע"י האישה כ"פרטים אישיים" אודותיה:
7 " לפני הגירושים הגברת משפצת את עצמה לחלוטין ע"ח הספונסר, מיישרת שיניים,
8 בוטוקוס, רוכשת משקפיים באלפי ₪...".
9 ולבסוף:
10 "...ואז לפתע מוצאת זין חדש נעלמת ומתנתקת לחלוטין...".
11 משפט שהוגדר ע"י האישה כ"ביטוי מעליב בעליל".
12
13 25. סבורני, כי הביטוי "קופה חמוצה" הוא בגדר ביטוי שמעצם טיבו עלול להשפיל אדם בעיני
14 הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או לעז מצדם. טענת האיש, כי במהלך חיי הזוגיות
15 הצדדים כינו זה את זה בכינויי חיבה כגון: "אורנג אוטנג שלי", "קופיפה שלי", "גורילה" וכו' לא
16 נתמכה בראשית ראיה. האיש לא צירף התכתבויות בין הצדדים מהם עולה כי אלו היו כינויי
17 החיבה של הצדדים. כאשר האיש נשאל על כך בחקירתו, הודה שאין לביטוי החיבה הנטענים
18 ביטוי בכתב, אלא לדבריו כך נהג לכנות את האישה בעל פה בשיחות ביניהם. ראה: עמ' 69
19 לפרוטוקול מיום 11.09.23 ש' 5-27. בנוסף, על אף טענת האיש בסעיף 34 לתצהירו, כי כל מכריהם
20 המשותפים של הצדדים מכירים את כינויי החיבה הללו, האיש לא זימן לעדות מכר אחד שיעיד
21 על כך. גם האישה העידה כי כינויי החיבה בהם השתמשו הצדדים היו "כפרוש" ו"מאמוש" ותו
22 לא. ראה: עמ' 11 לפרוטוקול ש' 18-23. יתרה מכך, אין ספק שהשימוש בתואר "חמוצה" אינו
23 מתיישב עם הטענה כי מדובר בכינוי חיבה, מה גם שהאיש דאג להדגיש את הניגוד בין "האישה
24 היפה" שהכיר לבין "הקופה החמוצה" שקיבל.
25
26 26. לעניין המשך הפוסט, האיש נשאל האם מה שהאישה עושה בגופה הוא עניינה הפרטי והשיב
27 (ראה: עמ' 63 לפרוטוקול ש' 2-10):
28 "לא כשאני משלם אז לא, כשאני הספונסר לזה וכשאני משלם על רפואת השיניים ועל ד"ר
29 ש' הדרמטולוג ועל הרופא שיניים ועל הבוטוקוס זה לא עניינה פרטי כשאני הספונסר.
30 שתעשה על חשבונה הכל בסדר שאני משלם זה לא עניין פרטי
31 ...במיוחד שהייתי בעלה אז. היא הכינה את גופה יפה מאוד לגירושין על חשבונאי".
32

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 43080-03-22 ש.ו

תמ"ש 50844-04-22 ש.ו

תלה"מ 11194-05-22 מ.ו

תלה"מ 27048-12-22 מ.ו

תיק חיצוני:

- 1 .27 סעיף 1 לחוק הגנת הפרטיות התשמ"א-1981 (להלן: "חוק הגנת הפרטיות") קובע:
- 2 "לא יפגע אדם בפרטיות של זולתו ללא הסכמתו".
- 3 סעיף 2 לחוק הגנת הפרטיות מגדיר מהי פגיעה בפרטיות, כאשר האישה התמקדה בתביעתה בשני
- 4 תתי סעיפים של סעיף 2 הנ"ל כדלקמן:
- 5 "(9) שימוש בידיעה על ענייני הפרטיים של אדם או מסירתה לאחר, שלא למטרה
- 6 שלשמה נמסרה;
- 7 .
- 8 (11) פרסומו של ענין הנוגע לצנעת חייו האישיים של אדם, לרבות עברו המיני, או למצב
- 9 בריאותו, או להתנהגותו ברשות היחיד."
- 10
- 11 .28 סבורני כי העובדה שהאישה "שיפצה את עצמה" כדברי האיש, עברה יישור שיניים וטיפולי
- 12 בוטוקס היא אכן בגדר עניין פרטי של האישה, הנוגע לצנעת חייה. חקירת האיש בעניין זה מלמדת
- 13 על הלך הרוח של האיש, אשר סבור כי לאישה כלל לא עומדת הזכות לפרטיות ככל שהוא מימן
- 14 עבורה הוצאה רפואית כזו או אחרת, כאילו בכספו קנה האיש את גופה של האישה ואת פרטיותה.
- 15
- 16 .29 האיש נחקר גם לגבי הביטוי בשלהי הפוסט ("מוצאת זין חדש") וטען כי לא מדובר בכינוי בוטה
- 17 אלא בכינוי ל"גבר חדש". עוד טען האיש, כי האישה עצמה אינה עדינת נפש ומשתמשת במילים
- 18 בוטות, אלא שהאישה לא העלתה פוסטים עם מילים בוטות כנגד האיש, אלא לכל היותר
- 19 השתמשה בשפה בוטה כלפי האיש עצמו בשיחה ביניהם. ראה: מעמ' 63 לפרוטוקול ש' 11 ועד
- 20 עמ' 64 ש' 30.
- 21
- 22 .30 גם בעניין זה איני מקבלת את טענתו המיתממת של האיש כי הביטוי "זין חדש" הוא שווה ערך
- 23 לביטוי "גבר חדש". סבורני כי האיש בחר במכוון במילים בוטות שיהא בהם כדי להציג את
- 24 האישה בצורה מבזה ומשפילה.
- 25
- 26 .31 לעניין הפוסט השני (נספח ב' לתצהיר האישה)— לפוסט השני צורפו שתי תמונות: תמונה אחת
- 27 של האישה ותמונה שנייה של כלבו של האיש. בפוסט הנ"ל כותב האיש, בין היתר, כדלקמן:
- 28 " ...פעם הייתי הולך למיטה, רואה מה נמצא שם וחוזר למקרר מהשיעמום...".
- 29 "היום...מסתדר נהדר בלי עלוקה שמצצה את לשדי 11 שנים".
- 30 "תראו את האהבה בעיניים של ***** הנשמה שלי בהשוואה למבט של האורנג' אוטנג
- 31 משמאלו".

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 43080-03-22 ש.ו

תמ"ש 50844-04-22 ש.ו

תלה"מ 11194-05-22 ש.ו

תלה"מ 27048-12-22 ש.ו

תיק חיצוני:

- 1 לגבי המשפט הראשון, רשמה האישה בכתב יד: "את מי מעניין חיי המין של ק.ש", ואילו לגבי
2 שני המשפטים האחרים רשמה האישה: "השמצות, עלוקה אורנג אוטנג".
3
4 32. גם בעניין זה - הצדק עם האישה, שכן השוואת האישה ל"עלוקה" ול"אורנג אוטנג" יש בה כדי
5 להשפיל את האישה בעיני הבריות ולעשותה מטרה לשנאה, לבוז וללעג מצדם. גם הצגת האישה
6 כ"משעממת במיטה" נועדה להשפילה, כמו גם מהווה פירוט הנוגע לצנעת חייה של האישה.
7
8 33. אף טענת האיש, כי התמונות שצירף נשלחו אליו ע"י האישה או הועתקו מהפרופיל שלה בווטס
9 אפ אינה יכולה להועיל לאיש, שכן מדובר בשימוש לרעה שהאיש עשה בתמונות אלו, ללא רשותה
10 של האישה, לצורך השוואתה ל"קופה חמוצה" ול"אורנג אוטנג".
11
12 34. לעניין הפוסט השלישי (נספח ג' לתצהיר האישה) – במסגרת הפוסט השלישי האיש מספר על
13 חיי הנישואין עם אשתו השנייה, קרי התובעת, ובין היתר כותב את הדברים הבאים, אשר הודגשו
14 ע"י האישה ולצדם נרשם בכתב יד "את מי מעניין חיי המין של ק.ש":
15 " היינו בעיקר חברים ושותפים לדירה ללא אינטימיות ורגש".
16 " ...בתקופה בה אישתי כלל לא תיפקדה כאישה.... וכמה האישה השנייה לא מתפקדת
17 ומספקת כאישה ולמעשה מהווה מקור הוצאה בלבד".
18 גם כאן סבורני, כי מלבד השיתוף של הזולת בחיי המין של הצדדים, קרי בעניין אינטימי ופרטי,
19 מדובר בניסיון להשפיל את האישה באמצעות הצגתה כמי שאינה מתפקדת ומספקת כאישה.
20
21 35. לעניין הפוסט הרביעי (נספח ד' לתצהיר האישה) – נושא הפוסט הוא "על צביעות של נשים
22 ואנשים", והפוסט מתחיל במילים: "בואו ואספר לכם איך נגמרו נישואי לאשתי השנייה ק.ש",
23 כאשר ליד מילים אלו ציינה האישה בכתב יד: "את מי זה מעניין פגיעה בפרטיות בעליל".
24 בהמשך הפוסט כותב האיש:
25 " באותה התקופה ק.ש ואני היינו בתקופה לא טובה בינינו – כלל לא ישנו ביחד אלא בחדרים
26 נפרדים ללא כל אינטימיות. נגמר לי ממנה לגמרי כאישה והיינו דה פקטו לא יותר משותפים
27 לדירה". גם ליד שורות אלו, רשמה האישה: "את מי זה מעניין חיי המין של ק.ש".
28 לאחר מכן, סימנה האישה את המשפט:
29 "בתקופה שק.ש כלל לא תיפקדה כאישה".
30 בשלהי הפוסט, סיימנה האישה את המשפט:
31 "זהו פרקתי... מרגיש טוב יותר".
32

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 43080-03-22 ש.ו

תמ"ש 50844-04-22

תלה"מ 11194-05-22

תלה"מ 27048-12-22

תיק חיצוני:

1 36. הפוסט הרביעי, בדומה לפוסט השלישי, עוסק בחיי המין של הצדדים או יותר נכון לומר בהעדרם
2 ומדגיש אף הוא את העובדה כי האישה היא זו שלא תפקדה כאישה. גם כאן מדובר בפרסום
3 פרטים הנוגעים לצנעת חייה של האישה, כמו כן ניסיון להשפילה.
4

5 37. מכל האמור לעיל עולה כי יש בפוסטים שפורסמו ע"י האיש הן הוצאת דיבתה של האישה והן
6 פגיעה בפרטיותה.
7

האם מתקיים יסוד הפרסום?

9 38. במקרה דנן, מדובר בפרסומים שבוצעו בכתב והועלו לרשת החברתית פייסבוק, כך שבהחלט
10 התקיים בהם מרכיב הפרסום. לעניין זה חלה התפתחות בגרסתו של האיש, בניסיון למזער את
11 רכיב הפרסום. בכתב ההגנה טען האיש, כי הוא העלה את הפוסטים בפרופיל האישי שלו
12 בפייסבוק הסגור בפני אנשים חיצוניים ופתוח רק בפני החברים של האיש בפייסבוק. עוד טען
13 האיש, כי האישה אינה "חברה" של האיש ברשת הפייסבוק אלא היא חסומה על ידו. מנגד,
14 בתצהיר עדותו הראשית כבר טען האיש כי למיטב זכרונו הפוסטים הועלו עבורו בלבד והיו
15 חסומים לצפייה ע"י משתמשי הפייסבוק. לטענתו, לא ברור כיצד הגיעו הפוסטים לעיונה של
16 האישה, והאפשרות היחידה שעולה לראשו היא שלאישה הייתה הסיסמה לעמוד הפייסבוק
17 הפרטי שלו והיא פרצה לפייסבוק והוציאה משם את הפוסטים שרק הוא יכול היה לצפות בהם.
18 לא זו בלבד שמדובר בטענה חדשה ובשינוי חזית, אלא שטענה זו גם אינה מתיישבת עם נוסח
19 הפוסטים הפונים לציבור באופן ברור. כך למשל, הפוסט השני מתחיל במילים: **"מציין שנה**
20 **לגירושין דה פקטו ברבנות... חברים... לא נשארים במקום שלא טוב לכם..."** ובהמשך: **"רוצים**
21 **אהבת אמת? תביאו כלב... תראו את האהבה בעיניים של **** הנשמה שלי בהשוואה למבט**
22 **של האורנג אוטנג משמאלו"**. קרי, האיש פונה מפורשות ל"חברים" ומדבר אליהם בלשון רבים,
23 כך שבוודאי לא מדובר בפוסט שהאיש כותב לעצמו. גם הפוסט הרביעי מתחיל במילים: **"בואו**
24 **ואספר לכם איך נגמרו נישואי לאשתי השנייה ק.ש"**, בהמשך האיש מחלק עצות: **"אל תישארו**
25 **במקום שלא טוב לכם בכלוב של זהב..."** ולבסוף: **"זהו פרקתי... מרגיש טוב יותר. חג שמח**
26 **לכולכם ותודה שהשקעתם את הזמן בקריאה"**. גם הפוסט הנ"ל פונה באופן מפורש לציבור
27 הקוראים, כך שהטענה כי מדובר בפוסט המיועד לעיני האישה בלבד אינה יכולה לעמוד. לא למותר
28 לציין, כי האיש לא הגיש תלונה למשטרה בגין פריצה לפייסבוק שלו ואף לא חקר את האישה על
29 טענה זו. עצם העובדה שהאישה אינה חברה של האיש בפייסבוק וקיבלה לידיה את הארבעת
30 הפוסטים מושא התביעה מדברת בעד עצמה, ומעידה כי הפוסטים הגיעו לצדדים שלישיים
31 שהעבירו אותם לאישה. יתרה מכך, גם מ"פוסט ההתנצלות" שהעלה האיש ביום 28.03.22 (נספח
32 3 לתצהיר האישי) עולה בבירור כי האיש מודע לכך כי הפוסטים לא היו חסומים לצפייה כנטען

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 43080-03-22 ש.ו

תמ"ש 50844-04-22 ש.ו

תלה"מ 11194-05-22 ש.ו

תלה"מ 27048-12-22 ש.ו

תיק חיצוני:

- 1 על ידו, שאחרת לא היה צורך בהבהרה מטעם האיש ("אין לי ספק שאם למישהו מחבריי ייצא
2 לראות את הפוסטים במהלך הדקות שהם היו עוד בקיר שלי...").
3
4 39. בחקירתו בבית המשפט האיש העיד, כי הפוסטים היו חשופים לפני חבריו בפייסבוק וטען כי יש
5 לו 276 חברים בפייסבוק, לרבות חברים משותפים לו ולאישה. ראה: מעמ' 57 לפרוטוקול ש' 22
6 ועד עמ' 59 ש' 9. האיש הוסיף וטען, כי יש חופש הדיבור בישראל ומותר לו לפרוק את רגשותיו
7 בפני חבריו ברשת הפייסבוק שכן "בשביל זה נועד פייסבוק". ראה: עמ' 75 לפרוטוקול ש' 21-34.
8 יצוין, כי האיש בחר שלא להציג אסמכתאות מחשבון הפייסבוק שלו לעניין מספר החברים
9 והגדרות הפרטיות שלו, כך שלמעשה לא הוצגה אסמכתא לכך שהפוסטים לא היו חשופים לעיני
10 כולי עלמא, ומכל מקום גם חשיפה פוטנציאלית ל-276 חברים היא בוודאי בגדר פרסום. יתרה
11 מכך, האיש העיד כי הוא פעיל ברשתות החברתיות ומנהל מועדון חסד במסגרתו הוא מסייע
12 לאלפי אנשים באמצעות הפייסבוק. ראה: עמ' 57 לפרוטוקול ש' 3-4.
13
14 40. טענה נוספת שהועלתה ע"י האיש היא שהפוסטים נמחקו על ידו לאחר מספר דקות/שעות מרגע
15 שהועלו על ידו. בסעיף 51 לכתב ההגנה פירט האיש את הזמנים בהם נמחקו הפוסטים כדלקמן:
16 הפרסום שצורף כנספח א' לתביעה נמחק והוסר כשעתיים לאחר פרסומו;
17 הפרסום שצורף כנספח ב' לתביעה נמחק והוסר לאחר פחות מעשר דקות;
18 הפרסום שצורף כנספח ג' לתביעה נמחק והוסר לאחר שש שעות;
19 הפרסום שצורף כנספח ד' לתביעה נמחק והוסר לאחר פחות מרבע שעה.
20 דא עקא, שהאיש לא צירף אסמכתא לטענה בדבר מחיקת הפוסטים ומועד הסרתם. העובדה כי
21 האיש מציין מועדים מדויקים בהם נמחקו הפוסטים מעידה לכאורה כי האיש ערך בדיקה לעניין
22 זה. האיש אף העיד כי ישב במשרדו של בא כוחו והם בדקו יחד את מועד העלאת הפוסטים ומועד
23 מחיקתם. אולם, כאשר נשאל מדוע לא הגיש ראיות אלו, טען שבא כוחו הוא זה שמחליט לפי
24 שיקול דעתו המקצועי מה להגיש ומה לא. ראה: עמ' 87 לפרוטוקול ש' 3-25.
25
26 41. בע"א 548/78 פלונית נ' פלוני פ"ד לה (1) 736 נפסק כדלקמן:
27 "דרך זו שנקט אותה המחוקק מקורה בכלל הנקוט על ידי בית המשפט מימים ימימה,
28 שמעמידים בעלי דין בחזקתו, שלא ימנע מבית המשפט ראיה, שהיא לטובתו, ואם נמנע
29 מהבאת ראיה רלבנטית שהיא בהישג ידו, ואין לו לכך הסבר סביר, ניתן להסיק, שאילו
30 הובאה הראיה, היתה פועלת נגדו. כלל זה מקובל ומושרש הן במשפטים אזרחיים והן
31 במשפטים פליליים, וככל שהראיה יותר משמעותית, כן רשאי בית המשפט להסיק מאי
32 הצגתה מסקנות מכריעות יותר וקיצוניות יותר נגד מי שנמנע מהצגתה".

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 43080-03-22 ש.ו

תמ"ש 50844-04-22 ש.ו

תלה"מ 11194-05-22 מ.ו

תלה"מ 27048-12-22 מ.ו

תיק חיצוני:

- 1 דברים אלו יפים לעניינינו, שכן מדובר במידע שהיה מצוי בידי האיש והיה יכול לשמש אותו כטענת
2 הגנה, אולם הוא בחר שלא להציגו לפני בית המשפט, דבר המעמיד בספק רב את המועדים
3 הנטענים לעניין מחיקת הפוסטים.
4
- 5 42. למעשה נראה כי האיש התאים את המועדים הנטענים של מחיקת הפוסטים למועדים בהם
6 הפוסטים הועברו לידיעת האישה. כך למשל, הפוסט הראשון הועבר לידיעת האישה שתיים
7 ממועד פרסומו (ניתן לראות בראש הפוסט את המילים "2 שעות") ולפיכך האיש טען כי הוא
8 הוסר כעבור שעות בדיוק, וזאת על אף שאין כל ראיה לכך שהפוסט נמחק מיד עם העברתו
9 לידיעת האישה ובפרט שהאיש לא ידע בזמן אמת כי הפוסט מועבר לעיון האישה (שהרי לטענת
10 האיש, האישה אינה חברה שלו בפייסבוק והאישה אף לא התריעה בפניו בזמן אמת כי עליו לחדול
11 מהפרסומים). כך גם הפוסט השני הועבר לידיעת האישה כעבור 6 דקות ממועד פרסומו, ולפיכך
12 האיש טען כי הוא הוסר לאחר פחות מ-10 דקות. יתרה מכך, בחקירתו בבית המשפט טען האיש
13 כי הפוסט השלישי נמחק על ידו לאחר שש דקות ולאחר מכן טען שהוא זוכר שהפוסט ירד כעבור
14 6-20 דקות, בעוד שבכתבי טענותיו טען כי הפוסט השלישי נמחק כעבור שש שעות. ראה: מעמי
15 69 לפרוטוקול ש' 30 ועד עמ' 70 ש' 35.
16
- 17 43. האיש הוסיף וטען, כי האישה לא ציינה את מועדי הפרסום ואת מועדי ההסרה, אלא שמידע זה
18 כאמור אינו מצוי בידיעת האישה אלא בידי האיש. כמו כן, האיש לא הכחיש את עצם הפרסום
19 וטען כי תקופת הפרסום השתרעה על פני כחודשיים-שלושה (ראה: סעיף 52 לכתב ההגנה). נוסף
20 על כך, מנוסח הפוסטים ניתן ללמוד כי פורסמו לאחר גירושי הצדדים (האיש מתייחס מפורשות
21 בפוסטים לגירושי הצדדים ובפוסט השני אף מציין שנה לגירושין דה פקטו ברבנות). גם במסגרת
22 "פוסט ההתנצלות" מיום 28.03.22 האיש רושם: "לפני כחודש-חודשיים העליתי 2 פוסטים...".
23 אגב, רק במסגרת סיכומי העלה האיש כבדרך אגב ובתוך סוגריים את השאלה "אולי עילת
24 התביעה התיישנה?!" אלא שטענת התיישנות יש להעלות כטענה מקדמית, וסבורני שהאיש מודע
25 היטב לתאריכים בהם הועלו הפוסטים ולכך שעילת התביעה טרם התיישנה שאחרת היה מוכיח
26 את מועד הפרסום. עוד טען האיש בסיכומיו, כי האישה חתמה על כתב ויתור תביעות במסגרת
27 הסכם שלום הבית ולחילופין גירושין שאושר ע"י בית המשפט ביום 19.07.2020, אלא שלא הוכח
28 כי הפוסטים או חלקם פורסמו טרם אישור ההסכם בחודש יולי 2020, ומנוסח הפוסטים עולה
29 כאמור כי הם פורסמו לאחר פרידתם של הצדדים וגירושיהם.
30
- 31 44. זאת ועוד, האיש טען, כי בחר להסיר את הפוסטים מיוזמתו מאחר והבין כי הפוסטים אינם
32 מכבדים אותו. ראה: עמ' 86 לפרוטוקול ש' 27-33. עצם הודאת האיש כי הפוסטים אינם מכבדים

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 43080-03-22 ש.ו

תמ"ש 50844-04-22

תלה"מ 11194-05-22

תלה"מ 27048-12-22

תיק חיצוני:

- 1 אותו מחזקת את טענת האישה, שכן אילו היה מדובר בפוסטים תמימים העוסקים בחשיפת
2 גרשות בלבד לא היה בהם משום פגיעה בכבוד. לא ניתן אלא להצר על כך שהאיש בחר לטעון כי
3 הפוסטים אינם מכבדים אותו, תוך התעלמות מוחלטת מהפגיעה בכבודה של האישה. יתרה מכך,
4 ככל שהאיש הגיע למסקנה כי הפוסטים אינם לכבודו, מדוע בחר להעלות פרסומים נוספים לאחר
5 הסרת הפרסומים הקודמים?!
- 6
- 7 45. עוד טען האיש, כי האישה לא התריעה לפניו בזמן אמת אלא ישבה בחיבוק ידיים במטרה "לצבור
8 הפרות", ואילו הייתה מתרה בפניו היה מפסיק עם הפרסומים. ראה: עמ' 88 לפרוטוקול ש' 24-
9 18. אולם, טענה זו אינה מתיישבת עם העובדה שגם לאחר הגשת התביעה דנן, האיש המשיך
10 להעלות פרסומים מכפישים כנגד האישה. כך למשל, האיש הודה בחקירתו כי הפוסט השלישי
11 הועלה על ידו לאחר מועד הגשת התביעות לבית המשפט. ראה: עמ' 75 לפרוטוקול ש' 2-3.
12
- 13 46. בהקשר זה יצוין, כי האישה הגישה שתי בקשות להוספת ראיות לתיק לעניין פוסטים שהועלו
14 ע"י האיש לאחר מועד הגשת התביעה. הבקשה הראשונה להוספת ראיה נדחתה בהחלטתי מיום
15 27.04.23 לאחר שנקבע, בין היתר, שהפוסט מושא הבקשה נרשם באופן גורף וכללי ללא
16 התייחסות ספציפית לאישה. מנגד, הבקשה השנייה להוספת ראיה התקבלה בהחלטתי מיום
17 26.08.23 וצורף לתיק פוסט שהעלה האיש על פי הנטען בחודש יולי 2023 שם נרשם בין היתר
18 כדלקמן:
- 19 " כשהתגוררתי עם גרושתי שלא אהבתי, עם הפרצופים החמוצים שלה, בחיי הנישואין
20 האומללים ונטולי האהבה והתשוקה שלנו שהיא לכדה אותי בהם, יחד עם בנה המעיק
21 והנצלן שהביאה כגיבנת מנישואיה הראשונים והמישפחה ההזויה שלה שהקיפה אותי
22 באותו הבניין בקומות __ ו-__...."
23 ובהמשך:
- 24 "הרגשתי כספונסר לפארסה אדירה, לניצול מטורף של אישה רעה שלא אהבתי, ש-11
25 שנים מצצה את לשדי...".
26 וכן:
- 27 "מנקים אנרגיות רעות מהבית מהשטן שישנה על המיטה הישנה...".
28
- 29 47. יצוין, כי האישה לא עתרה לתיקון כתב התביעה לצורך צירוף הפוסט הנ"ל כעילה לפיצוי נוסף,
30 אלא רק לצורך חיזוק התביעה הקיימת. ואכן, יש בהעלאת הפוסט הנוסף כדי לחזק את עילות
31 התביעה ולהוכיח כי האיש לא חדל מהעלאת הפוסטים גם לאחר שהיה ברור לו כי האישה נפגעה
32 מהפוסטים ומעוניינת בהפסקת הפצתם.

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 43080-03-22 ש.ו

תמ"ש 50844-04-22

תלה"מ 11194-05-22

תלה"מ 27048-12-22

תיק חיצוני:

- 1
2 48. לאחר שקבעתי כי מדובר בלשון הרע והתקיים יסוד הפרסום כמפורט לעיל, יש לבחון האם
3 עומדת לנתבע הגנה לפי סעיף 14 לחוק איסור לשון הרע (בשים לב שלא נטען כי מדובר בפרסום
4 מותר הנהנה מאחת החסינויות המוחלטות הקבועות בסעיף 13 לחוק).
5
6 **האם עומדת לנתבע ההגנה הקבועה בסעיף 14 לחוק איסור לשון הרע?**
7 49. ההגנה על פי סעיף 14 לחוק כוללת שני יסודות: היסוד הראשון עניינו מידת האמיתות של
8 הפרסום המהווה לשון הרע, והיסוד השני כולל את מידת "העניין הציבורי" שבאותו פרסום.
9 האיש העיד, כי כל הכתוב בפוסטים הוא אמת לאמיתה והוא עומד מאחורי כל מילה
10 שכתובה בפוסטים. **ראה:** עמ' 57 לפרוטוקול ש' 14. עוד טען האיש, כי הפרסומים הם בגדר
11 "תחושות ו/או רגשות ו/או מחשבות של הנתבע על חיי נישואיו עם התובעת ולכן לא יכול להיות
12 בהם משום הוצאת דיבה" (**ראה:** סעיף 63 לכתב ההגנה, וכן עמ' 59 לפרוטוקול ש' 11-25).
13
14 50. עצם הטענה כי מדובר ב"תחושות / רגשות / מחשבות" של האיש מלמדת כי לא מדובר ב"אמת
15 אובייקטיבית" או ב"עובדות", אלא בתחושות אישיות של האיש. האיש לא הוכיח בראיות
16 חיצוניות כי האישה היא "קופה חמוצה" או "עלוקה" או שלא תפקדה כאישה, אלא מדובר
17 בדעותיו ובמסקנותיו בלבד.
18
19 51. זאת ועוד, גם אילו הייתה אמת בחלק מהפרסום (כגון בטענה שהאיש מימן לאישה יישור שיניים,
20 בוטוקס ועוד), לא די בכך שהייתה אמת בפרסום, אלא שיש צורך להוכיח כי היה בפרסום עניין
21 ציבורי.
22
23 52. בהתאם לפסיקה, יש להבחין בין המושג "עניין ציבורי" לבין "התעניינות הציבורי". כך למשל,
24 העובדה שהציבור מתעניין ברכילות על חייהם של עובדי ונבחרי הציבור, אין פירושה כי לפרסום
25 הרכילות נודע עניין ציבורי. עניין ציבורי הוא מושג שנקבע ע"י בית המשפט כחלק ממדיניות
26 שיפוטית. **ראה:** ע"פ (ת"א) 989/79 **בורוכוב נ' יפת** פ"מ תשמ"ג (ב) 521. על פי הפסיקה, עניין
27 ציבורי הוא "עניין שידיעתו ברבים רלוונטית להגשמת מטרה ציבורית או שיש לציבור תועלת
28 **בידיעה לגביו**...". **ראה:** עמ"ש (ת"א) 47311-10-13 **פלוני נ' פלמונית** [פורסם בנבו, 19.05.14].
29
30 53. סבורני, כי כמדיניות משפטית לא ניתן להכשיר את הצגת האישה כקופה / עלוקה ואת פירוט חיי
31 המין של הצדדים או העדרם כדבר בעל "עניין ציבורי".
32

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 43080-03-22 ש.ו

תמ"ש 50844-04-22

תלה"מ 11194-05-22

תלה"מ 27048-12-22

תיק חיצוני:

54. בעמ"ש (ת"א) 47311-10-13 פלוני נ' פלמונית [פורסם בנבו, 19.05.14] נידון מקרה שבו המערערים פרסמו בפני בני משפחתה, מכריה ומעבידיה של המשיבה כי היא בגדה כביכול בבעלה. כב' בית המשפט המחוזי הביע דעתו לעניין זה כדלקמן:
- "איזו תועלת היתה יכולה לצמוח למי מהם בעקבות קבלת הידיעה? באיזה אופן יכול היה מי מהם לשפר את אורחות חייו בעקבות קבלת המידע? לו למשל היו המערערים מוכיחים כי ביצעו את הפרסום על מנת לנסות ולשקם את הנישואין, באמצעות מסירת דיווח להוריה של המשיבה על בגידתה של המשיבה, על מנת שאלה ינסו להשפיע על המשיבה לחזור בה מדרכה, ניחא, אלא שבמקרה דנן ברור כי הפרסום לא נועד אלא לצרכי נקם, השפלה והבאשת ריחה של המשיבה בקרב חוג מכריה. פרסום מסוג כזה איננו מצביע על אינטרס ציבורי כלשהו שראוי להגן עליו..."
- ...האינטרס הציבורי בפרסום צריך להתקיים אצל השומע, ולא אצל המפרסם, מה גם שאפילו מבחינתם האישית של המערערים אינני רואה כיצד זעמם על מה שנתפס אצלם כבגידה של המשיבה, הקנה להם אינטרס ראוי להגנה בביצוע הפרסום, פרסום שאין לו כל תכלית זולת הבאשת שמה הטוב של המשיבה, בבחינת "זה חסר וזה לא נהנה".
- דברים אלו יפים גם לענייננו, שכן לא הוכח כי התקיים אינטרס ציבורי בפרסום בקרב חבריו של האיש ברשת הפייסבוק, אלא מדובר היה באינטרס אישי של האיש עצמו (ראה גם הצהרתו בפוסט הרביעי: "זהו פרקתי... מרגיש טוב יותר"). האיש טען, כי עבר תהליך טיפולי אצל המנטור ר.ד. אשר ייעץ לו כחלק מהטיפול "לפרוק את רגשותיו" ו"לא לשמור בבטן", אלא שלא מדובר ביומן אישי שבו האיש פרק את רגשותיו ואף לא בשיחה פרטית עם מי מבני משפחתו וחבריו, אלא בפרסום שנעשה במכוון ברשתות החברתיות, כאשר האיש מרגיש טוב יותר עם עצמו לאחר שבחר "להקטין" את האישה. לא למותר לציין, כי האיש צירף גם תצהיר מטעם המנטור שלו, מר ר.ד. (להלן: "מר ד.") שאין בו זכר להמלצה לפרוק את רגשותיו של האיש בפני הזולת, אלא להפך, מר ד. מציין כי הוא משמש מנטור על פי "תורת החסד" וכי הוא ייעץ לאיש שלא להיגרר למלחמה עם האישה ולא להפוך אותה לאויבת. ברי כי הפוסטים שהעלה האיש אינם משרתים מטרה זו.
- האם מתקיימת הגנת תום הלב?**
55. משלא מצאתי כי הפרסום נהנה מהגנת אמת הפרסום, יש להמשיך ולבחון אם הפרסום מוגן בתום ליבו של המפרסם, בגדר אחת מהחלופות הקבועות בסעיף 15 לחוק במשולב עם חזקות תום הלב בסעיף 16 לחוק.
56. סעיף 16 לחוק איסור לשון הרע קובע את נטל ההוכחה כדלקמן:

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 43080-03-22 ש.ו

תמ"ש 50844-04-22

תלה"מ 11194-05-22

תלה"מ 27048-12-22

תיק חיצוני:

- 1 "א) הוכיח הנאשם או הנתבע שעשה את הפרסום באחת הנסיבות האמורות בסעיף 15
2 ושהפרסום לא חרג מתחום הסביר באותן נסיבות, חזקה עליו שעשה את הפרסום בתום לב.
3 (ב) חזקה על הנאשם או הנתבע שעשה את הפרסום שלא בתום לב אם נתקיים בפרסום אחת
4 מאלה:
5 (1) הדבר שפורסם לא היה אמת והוא לא האמין באמיתותו;
6 (2) הדבר שפורסם לא היה אמת והוא לא נקט לפני הפרסום אמצעים סבירים
7 להיווכח אם אמת הוא אם לא;
8 (3) הוא נתכוון על ידי הפרסום לפגוע במידה גדולה משהיתה סבירה להגנת הערכים
9 המוגנים על-ידי סעיף 15."
- 10
11 57. האיש העלה בכתבי טענותיו טענה כללית כי פעל בתום לב, אולם לא פירט את אחת החלופות
12 המנויות בסעיף 15 לחוק, ולפיכך האיש לא הוכיח שעשה את הפרסום באחת הנסיבות המפורטות
13 בסעיף 15 לחוק ולא מתקיימת חזקה כי הפרסום נעשה בתום לב.
14
15 58. לטענת האיש, תום ליבו בא לידי ביטוי בכך שהסיר את הפרסומים בתוך מספר דקות/שעות
16 ממועד פרסומם וכי לאחר שהבין שהאישה נפגעה מהפרסומים, פרסם פוסט התנצלות ושלח
17 לאישה מייל התנצלות. עם זאת, כפי שפורט לעיל, האיש לא הוכיח את מועד הסרת הפרסומים
18 על ידו על אף שהיה ביכולתו לעשות כן. נוסף על כך, גם "פוסט ההתנצלות" אינו כולל התנצלות
19 של ממש, ואלו מילותיו (נספח 3 לתצהיר האיש):
20 "לפני כחודש-חודשיים העליתי 2 פוסטים (שאת הראשון מחקתי לאחר פחות מ-10 דקות
21 ואת השני מחקתי לאחר כשעתיים וחצי) בהם "פרקתי" את רגשותיי ביחס לחיי הנישואין
22 שלי ומה שהוביל לפירוקם. בפוסטים השתמשתי בכינויי חיבה שאני וגרושתי היינו מכנים
23 האחד את השניה במהלך נישואינו (קופה/קופיפה/אורנגוטונג). אין לי ספק שאם למישהו
24 מחבריי יצא לראות את הפוסטים במהלך הדקות שהם היו עוד בקיר שלי, הרי שהיה לו
25 ברור שאלו שמות חיבה שביני לבניה, אך יש כאלו (מישהי) שלקחה את זה למקום קיצוני
26 וציני, למרות שלא הייתה לי כוונה להעליב. המשך יום רגוע לכולם."
27 ניתן לראות כי האיש מסתפק באמירה שלא הייתה לו כוונה להעליב, אולם בפועל אינו מתנצל
28 על דבריו ואינו מבקש סליחה, אלא להפך מציג את מי שנעלבה מהפוסט כמי שלקחה את זה
29 "למקום קיצוני וציני".
30
31 59. יתרה מכך, גם לאחר שהאיש פרסם "פוסט התנצלות" בגין שני הפרסומים הראשונים, הוא בחר
32 לעלות עוד פוסטים. האיש נשאל בחקירתו על מה התנצל, וטען כי הבין שהפוסטים עלולים

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 43080-03-22 ש.ו

תמ"ש 50844-04-22 ש

תלה"מ 11194-05-22 מ

תלה"מ 27048-12-22 מ

תיק חיצוני:

- 1 להתפרש בצורה של פגיעה וניסה להנמיך את הלהבות. ראה: עמ' 88 לפרוטוקול ש' 4-10. אולם,
2 העובדה כי הפוסטים עלולים להתפרש בצורה של פגיעה לא גרמה לאיש לחדול מהעלאת פוסטים
3 נוספים, דבר המעמיד בספק רב את "התנצלותו". האיש אף העיד, כי בחר להעלות את הפוסטים
4 על מנת לפרוק את התסכול שלו מהתנהלותה כפוית הטובה והבוגדנית של האישה, דבר המלמד
5 על מניעיו האמיתיים. ראה: עמ' 77 לפרוטוקול ש' 26-33.
6
7 60. מאחר והתברר כי הפרסום אינו נהנה מהגנת סעיף 14 או מהגנת סעיף 15, כמפורט לעיל, אזי יש
8 לבחון את הסעד המבוקש.
9

שאלת הפיצוי

- 10
11 61. סעיף 7א (ב) לחוק קובע, כי בית המשפט רשאי לחייב את הנתבע לשלם לנפגע פיצוי שלא יעלה
12 על 50,000 ₪ ללא הוכחת נזק. סעיף 7א.ג) לחוק קובע, כי אם הוכח שלשון הרע פורסמה בכוונה
13 לפגוע, רשאי בית המשפט לחייב את הנתבע לשלם לנפגע פיצוי שלא יעלה על כפל התשלום כאמור
14 בסעיף קטן (ב) ללא הוכחת נזק. יצוין, כי בהתאם לסעיף 7א.ה) לחוק, סכומים אלו צמודים
15 למדד המחירים לצרכן, כך שכיום מדובר בסכומים העולים על הסכומים המפורטים בחוק.
16
17 62. בהתאם לפסיקה, סעיף 7א (ב) לחוק איסור לשון הרע קובע רף עליון לפיצוי במקרה שבו לא הוכח
18 כל נזק, אך הוא אינו מגביל את הפיצוי בגין נזק בלתי ממוני, שהוא נזק כללי המחושב על דרך
19 האומדן ועל פי הערכה של בית המשפט. ראה: רע"א 3832/11 פישביין נ' בומבך [פורסם בנבו,
20 18.01.12].
21
22 63. על פי הפסיקה, דרישת הנזק אין משמעות דווקא "נזק ממון", אלא גם נזק כללי, וניתן להיעזר
23 בחזקה עובדתית על פיה פרסום לשון הרע מעצם טיבו גורם נזק, אלא אם הוכח אחרת. ראה:
24 ע"א 89/04 נולדמן נ' שרנסקי [להלן: "פרשת שרנסקי"], פורסם בנבו 04.08.08. עוד נקבע
25 בפרשת שרנסקי, כי לפיצוי יש מספר תכליות: התכלית התרופתית (שמטרתה לעודד את רוחו של
26 הניזוק שנפגעה בגין לשון הרע, לתקן את הנזק לשמו הטוב ולמרק את זכותו לשם הטוב);
27 התכלית העונשי שמטרתה לשקף את סלידתה של החברה מהתנהגותו של המזיק; וכן המטרה
28 החינוכית-הרתעתית שמטרתה להעביר מסר חינוכי מרתיע לציבור כולו מפני מעשי פגיעה בכבודו
29 של האדם. ראה גם: ע"א 802/87 נוף נ' אבנרי מה (2) 489.
30
31 64. הפסיקה הכירה בחשיבות הרבה שיש לייחס לשמו הטוב של אדם. ראה: דברי כב' הנשיא ברק
32 בבג"צ 6126/94 סנש נ' רשות השידור נג (3) 817 עמ' 832 כדלקמן:

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 43080-03-22 ש.ו

תמ"ש 50844-04-22

תלה"מ 11194-05-22

תלה"מ 27048-12-22

תיק חיצוני:

- 1 "הגוזל את רכושי עשוי לפצות אותי בממון. הגוזל את שמי הטוב גוזל את טעם קיומי. שמו
2 הטוב של האדם קובע את התייחסותו שלו לעצמו ואת התייחסות של חבריו אליו. הוא
3 קובע את יחסה של החברה אליו. הנכס היחיד שיש לרבים – בין המכהנים ברשויות השלטון
4 ובין הפועלים במגזר הפרטי – הוא שמם הטוב. הוא יקר להם כחיים עצמם".
5
6 65. בהקשר זה יצוין, בעת קביעת הפיצוי רשאי בית המשפט להתחשב לטובת הנתבע אם הוא התנצל
7 בשל הפרסום, תיקן או הכחיש את הדבר המהווה לשון הרע, וכן האם הוא היה משוכנע
8 באמיתותה של לשון הרע, וזאת בהתאם לסעיף 19 לחוק. כפי שפורט לעיל לא התרשמתי כי
9 ההתנצלות הנטענת הייתה אמיתית וכי האיש הפנים את גודל הפגיעה באישה, ולראיה – המשך
10 העלאת הפרסומים על ידו גם לאחר פרסום "פוסט ההתנצלות". יתרה מכך, האיש צירף כנספח 4
11 לתצהירו "מייל התנצלות" שנשלח לאישה, אלא שעיון במייל שנשלח לאישה ביום 04.04.22 עם
12 צילום של "פוסט ההתנצלות" מעלה כי כתובת המייל של האישה הוגדרה ע"י האיש במילים:
13 "ק.ש שרמוטה מסריחה מחרא". הלכך ייקרא התנצלות!;
14
15 66. באשר לשכנוע בדבר אמיתותה של לשון הרע - על פניו, בעת העלאת הפוסטים האיש היה משוכנע
16 באמיתותה של לשון הרע, אולם גם את השכנוע האמור יש לקחת בערבון מוגבל, שכן מהחומר
17 שמצוי לפני עולה כי תפיסת האיש את תכונותיה של האישה נעה מקיצוניות לקיצוניות. לאחר
18 הפירוד בין הצדדים האיש, מחד, הביע געגוע לאישה תוך הכרה בתכונותיה הטובות, ומאידך
19 בשעות של כעס ותסכול ראה בה את מקור הרוע והניצול. כך למשל, האישה צירפה כנספח ה'
20 לתצהירה התכתבות בין האיש לבין בנה של האישה. מההתכתבות עולה כי בתאריך 19.02.22
21 האיש מביע געגועים לאישה וטוען כי אינו כועס על האישה ומבין שהיא איבדה בו אמון ואף
22 מציין: "היא באמת אישה מדהימה ואני הפסדתי אותה". לעומת זאת, בתאריך 21.05.22, לאחר
23 שהאישה הגישה את תביעותיה נגד האיש לבית המשפט, האיש כותב לבנה של האישה מילים
24 קשות אודותיה כדלקמן: "נוכח ההתנהגות השקרית, העבריינית, המטונפת, הנצלנית וכפזית
25 הטובה של אימך שחייה על גבי וניצלה אותי במשך 11 שנים ארוכות ועכשיו מנסה ללא בושה
26 ב-3 תביעות סרק בבית המשפט ותלונות שווא במשטרה לגזול ממני במירמה מאות אלפי שקלים
27 שכלל לא מגיעים לה, אני מנתק מגע עם כל המשפחה שלכם..המזל הגדול שלי שאימך הפילה
28 את התינוקת המשותפת שלנו ואין לי ילדים מהמטורללת הבזויה הזאת".
29 בתאריך 30.09.22 האיש מוסיף וכותב לבנה של האישה:
30 "...כנראה שכפזית טובה זה מה שרץ אצלכם ב-DNA במישפחה. אנחנו קרובים ליום
31 הכיפורים ולמרות שאני יודע שיש לך נשמה של גוי אוכל חזירים מצד המישפחה של סבתך
32 הגרמניה, מאחל לכל אחד מעימנו שהקב"ה יתן לו כגמולו...".

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 43080-03-22 ש.ו

תמ"ש 50844-04-22 ש

תלה"מ 11194-05-22 מ

תלה"מ 27048-12-22 מ

תיק חיצוני:

- 1
- 2 67. כך גם האישה צירפה כנספח ג' לבקשה לצו הגנה שהגישה בתיק ה"ט 63434-02-22 מיילים רבים
- 3 שהאיש שלח לה בחודשים ינואר-פברואר 2022, מהם ניתן ללמוד כי האיש נע מאהבה לשנאה
- 4 לאישה במהירות האור, ובהתאם לכך משתנים הדברים שהוא כותב על האישה. כך בתאריך
- 5 16.01.22 האיש כותב לאישה: "לא מצליח לשנא אותך – מתגעגע אלייך נורא...פינטזתי חודשים
- 6 שיום אחד פשוט תדפקי לי בדלת של הבית שלנו...תגידי שאת אוהבת אותי...", ולמחרת בתאריך
- 7 17.01.22 האיש כותב לאישה: "איך את נהנית לסנן אותי נשמה של פרוצה". כך, בתאריך
- 8 18.01.22 האיש כותב לאישה: "לחשוב כמה שנים נשארתי עם פסולת כמוך מתוך רחמים והכרת
- 9 הטוב כשבכלל לא תיפקדת כאישה אלא רק כמקור הוצאות את והבן הקוף שלך...", ולמחרת
- 10 בתאריך 19.01.22 האיש כותב לאישה: "סליחה-האמת-נתת לנו מיליון צ'אנסים
- 11 ואיכזבתי...מצטער על כל מה שפגעתי בדך...אניח לך לנפשך".
- 12
- 13 68. האישה אף צירפה כנספח ז' לתצהירה הודעה ששלח האיש לבן זוגה של האישה בתאריך 17.10.22
- 14 שם הוא כותב לו בין היתר כדלקמן: "אתה לא מבין איזה נחש צפע הכנסת אליך הביתה...פיזית
- 15 – לא אהבתי את ק.ש כאישה ואף נגעלתי ממנה גופנית...האמן לי שק.ש רק משדרת איכות והיא
- 16 "מישענת קנה רצוץ", בשעת אמת וצרה, היא לא תהיה שם בשבילך, כפי שלא היתה שם
- 17 בשבילי, ק.ש נאמנה רק לאינטרסים של ק.ש ושל בנה...".
- 18
- 19 69. אמנם, ההודעות המכפישות שנשלחו לבנה של האישה ולבן זוגה הן לא בגדר הפרסומים עליהם
- 20 מושתת התביעה, אולם יש בהם כדי ללמד על הלך רוחו של האיש ועל רצונו לפגוע באישה, לרבות
- 21 באמצעות פנייה לבנה ולבן זוגה, וזאת גם לאחר שכבר הוגשה התביעה דן, כך שמצופה היה כי
- 22 האיש יחשוב פעמיים בטרם יתיר חרצובות לשונו.
- 23
- 24 70. כך גם לא מצאתי לנכון לקבל את טענת האיש כי מדובר ב"קללות רחוב" שהינם לכל היותר מעשה
- 25 של מה בכך. איני סבורה כי הצגתה של האישה בצורה משפילה בעיני הציבור ("קופה חמוצה",
- 26 "עלוקה", "לא מתפקדת ומספקת כאישה") היא דבר של מה בכך. שמה הטוב של האישה
- 27 ופרטיותה אינם הפקר. יש מקום להעברת המסר לפיו גם במסגרת סכסוך גירושין יש גבולות שלא
- 28 חוצים. ראה גם: דבריו של כב' השופט עמית במסגרת רע"א 6187/22 פלוני נ' אלמונית [פורסם
- 29 בנבו, 21.09.22] לפיהם: "הליכי גירושין אינם "כרטיס ירוק" לפריצת גבולות ולחציית גבולות".
- 30
- 31 71. יצוין, כי כשם שלא עומדות לאיש ההגנות הקבועות בחוק איסור לשון הרע, כך גם לא עומדות לו
- 32 ההגנות במסגרת חוק הגנת הפרטיות, שכן לא התרשמתי כי האיש עשה את הפגיעה בתום לב, או

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 43080-03-22 ש.ו

תמ"ש 50844-04-22 ש

תלה"מ 11194-05-22 מ

תלה"מ 27048-12-22 מ

תיק חיצוני:

- 1 שהיה בפגיעה עניין ציבורי המצדיק אותה בנסיבות העניין. **ראה:** סעיף 18 לחוק הגנת הפרטיות.
- 2 האיש נשאל בחקירתו בבית המשפט מדוע ענייניה האישיים של האישה צריכים לעניין את
- 3 העוקבים שלו בפייסבוק והשיב: **"...זה בא בעקבות כל הרוע והנזק שהיא ניסתה לעשות לי**
- 4 **במשטרה... כמה חזיר אפשר להיות?..."**. **ראה:** עמ' 62 לפרוטוקול ש' 22-35, דבר שיכול ללמד
- 5 על הלך הרוח של האיש ורצונו להשיב לאישה כגמולה.
- 6
- 7 72. על פי סעיף 29א. לחוק הגנת הפרטיות, רשאי בית המשפט לחייב את הנתבע לשלם לנפגע
- 8 פיצוי בסך של יעלה על 50,000 ₪ ללא הוכחת נזק, ובמידה והוכח כי הפגיעה בפרטיות נעשתה
- 9 בכוונה לפגוע, רשאי בית המשפט לחייב את הנתבע בכפל פיצוי ללא הוכחת נזק.
- 10
- 11 73. בתמ"ש (טבריה) 70299-11-17 **פלוני נ' אלמוני** [פורסם בנבו, 11.02.20] חייב כב' השופט ארנון
- 12 קימלמן את הנתבעים בפיצוי התובע המשתייך לקהילה חרדית מצומצמת בפיצוי בסך 30,000 ₪
- 13 בגין הפצת לשון הרע ופיצוי נוסף בסך 10,000 ₪ בגין פגיעה בפרטיות, בגין פרסום כרזות בצירוף
- 14 תמונתו של התובע שעל גביהן נכתב: "נואף רשע צא מקהילתנו". כב' השופט קימלמן פוסק
- 15 כדלקמן:
- 16 **"שימוש בתמונת התובע מבלי שניתנה רשותו והסכמתו להשתמש בתמונה מהווה פגיעה**
- 17 **בפרטיותו. בענין זה יש להתייחס גם, כמובן, לטענת התובע כי על גבי תמונתו נכתב "נואף**
- 18 **רשע צא מקהילתנו" המייחס לו מעשה בגידה אשר נכתבו מתוך מטרה לבזותו ולהשפילו.**
- 19 **אין חולק כי הכיתוב על גבי הכרזה מציג את חייו האישיים של התובע הקשורים לענייני**
- 20 **אישות באור שלילי"**.
- 21 דברים אלו יפים לענייננו, בשינויים המחויבים.
- 22
- 23 74. בשלהי הדברים יצוין, כי האיש ניסה לבסס את הגנתו גם על הטענה שהאישה פועלת בשיטתיות
- 24 כנגד בני זוג לשעבר תוך הרס שמם הטוב, הגשת תלונות שווא במשטרה וכו'. לצורך כך, צירף
- 25 האיש כנספח 6 לתצהירו מסמכים רבים תחת הכותרת: "עותק אסמכתאות על התנהלות התובעת
- 26 כנגד הגרוש הראשון שלה, עו"ד א.ש". האישה הגישה בקשה להוצאת נספחים אלו מהתיק בטענה
- 27 שאינם רלוונטיים להליך דנן, ולא ברור כיצד הגיעו לידיו של האיש בהעדר שיתוף פעולה מצד
- 28 הגרוש שלה. בהחלטתי מיום 27.03.23 התקבלה בקשת האישה להסרת הנספחים הללו מהתיק,
- 29 תוך שנקבע כי טענה ל"שיטתיות" אינה בגדר אחת ההגנות הקבועות בחוק איסור לשון הרע,
- 30 ומדובר במסמכים רגישים ואישיים הנוגעים גם לצד ג' (הגרוש של האישה) שהוגשו ללא רשותו
- 31 ותוך פגיעה בפרטיותו.
- 32

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 43080-03-22 ש.ו

תמ"ש 50844-04-22

תלה"מ 11194-05-22

תלה"מ 27048-12-22

תיק חיצוני:

- 1 75. טענה נוספת שהועלתה ע"י האישה היא שיש לנקוט משנה זהירות בכל הנוגע לאמירות בין בני זוג
2 בהליכים משפטיים, תוך הפנייה לפסק דין שניתן ע"י כב' בית המשפט המחוזי בעמ"ש (ת"א)
3 47311-10-13 פלוני נ' פלונית [פורסם בנבו, 19.05.14]. עיון בפסק הדין האמור מעלה כי אכן נקבע
4 כעניין שבמדיניות, שאין לעודד צדדים לסכסוך משפחתי להגיש תביעות לשון הרע בגין כל ביטוי
5 פוגע שנאמר על ידי הצד שכנגד, שאם לא כן, בתי המשפט לענייני משפחה יוצפו בתביעות לשון
6 הרע לרוב. עם זאת, באותו פסק דין נקבע שלכלל הזה ישנם יוצאים מהכלל, וזאת כאשר לא
7 מדובר בפרסום אקראי ובלתי מכוון של לשון הרע מתוך סערת רגשות, שראוי לנהוג בסלחנות
8 ביחס אליו, אלא במסכת שיטתית, עקבית ומרושעת של פרסומים, שכל תכליתם הייתה לפגוע
9 במשיבה ובשמה הטוב בקרב בני משפחתה, חבריה וכן מעבידה.
10 גם במקרה דנן, לא מדובר בפרסום בודד שבוצע מתוך סערת רגשות, אלא בפרסומים חוזרים
11 ונשנים ברשתות החברתיות, לרבות המשך הטרדה של האישה הן בפניות ישירות אליה והן בפניות
12 לבנה ולבן זוגה (כפי שעולה גם מצווי ההגנה שהאישה נאלצה להגיש פעם אחר פעם כנגד האישה),
13 כך שלא מדובר במקרה שבו יש להתייחס להתנהגותו של האישה בסלחנות.
14
- 15 76. האישה תבעה פיצוי בסך 130,000 ₪ המורכב מ-50,000 ₪ מכוח חוק איסור לשון הרע, 50,000 ₪
16 מכוח חוק הגנת הפרטיות ו-30,000 ₪ בגין עגמת נפש. לעניין זה, צודק האישה בטענתו כי מסלולי
17 הפיצוי הם חלופיים: פיצוי ללא הוכחת נזק עד לסכום הקבוע בחוק, או פיצוי על פי הוכחת נזק
18 שעשוי להיות הן בגין נזק ממוני והן בגין נזק לא ממוני, ואין המדובר בסכומים מצטברים. ראה
19 לעניין זה: ע"א 7426/14 פלונית נ' עו"ד אורי דניאל [פורסם בנבו, 14.03.16]. האישה בחרה שלא
20 להוכיח את נזקה, בין ממוני ובין לא ממוני, ולפיכך אין מקום לפסוק פיצוי בסך 30,000 ₪ בגין
21 עגמת נפש מעבר לסכומים שנדרשו ללא רכיב ההוכחה.
22
- 23 77. לאור כל האמור לעיל, אני מוצאת לנכון לחייב את האישה לפצות את האישה בגין הפוסט הראשון
24 והפוסט השני שכוללים גם השמצות וגם פגיעה בפרטיות בסך של 25,000 ₪ כל אחד ובגין הפוסט
25 השלישי והרביעי שכוללים בעיקר פגיעה בפרטיות בסך של 10,000 ₪ כל אחד, קרי סך כולל של
26 70,000 ₪.
27
- 28 78. בנוסף, האישה יישא בהוצאות המשפט של האישה ובשכ"ט עו"ד בהליך דנן בסך של 30,000 ₪.
29
30
31
32

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 43080-03-22 ש.ו

תמ"ש 50844-04-22

תלה"מ 11194-05-22

תלה"מ 27048-12-22

תיק חיצוני:

תמ"ש 50844-04-22: הפרת צו שיפוטי בהליך ה"ט 63434-02-22

טענות האישה

79. ביום 10.03.22 ניתן צו שיפוטי כנגד האיש במסגרת תיק ה"ט 63434-02-22, הכולל איסורים שונים לתקופה של שנה. האיש הסכים לתת מיוזמתו התחייבות אישית בסך 20,000 ₪ והסכים כי הפרת הצו תגרור את הפעלת הסנקציה הכספית.

80. עוד בטרם יבשה הדיו על ההחלטה, האיש הפר את הצו בכל דרך אפשרית לרבות בדואר אלקטרוני, בפייסבוק, פנייה לבני משפחה של האישה ושימוש בצד שלישי. ביום 29.03.22 שלח לקוח של האיש לאישה מסרון ובו איום מרומז, והוגשה תלונה למשטרה בגין כך; ביום 04.04.22 נשלח מייל לחשבונה של האישה הנושא את הכותרת "ק.ש שרמוטה מסריחה מחרא" אליו צורף פוסט שהועלה בדף הפייסבוק של האיש; ביום 09.04.22 נשלח מייל נוסף לאישה.

81. היות שהאיש התעלם ממכתב ההתראה שנשלח אליו ביום 11.04.22, הוגשה התביעה. מאחר והאיש ביצע שלוש הפרות של הצו, עליו לשלם לאישה סך מצטבר של 60,000 ₪ בגין הפרות אלו, וזאת נוסף על סך של 1,170 ₪ בגין הוצאת מכתב ההתראה.

טענות האיש

82. האיש הסכים ליתן התחייבות עצמית בסך 20,000 ₪ בגין הפרת הצו, אך התחייבות כזו לא ניתנה מעולם לא בעל פה ולא בכתב, שכן האישה או מי מטעמה לא פעלו להחתמת האיש על התחייבות אישית שכזו.

83. גם אילו הייתה ניתנת התחייבות אישית ע"י האיש (דבר המוכחש), אזי כדי לממשה יש צורך להוכיח נזקים, אולם האישה לא פירטה את נזקיה ולא תבעה ולו נזק אחד בכתב התביעה.

84. גם אילו הייתה ניתנת התחייבות אישית (דבר המוכחש), אזי זו ניתנה על סך 20,000 ₪ בלבד ואין נפקא מינה למספר הפעמים בו הופרה ההתחייבות.

85. גם אם האיש הפר את צו ההטרדה המאיימת, הרי שהפרה זו נעשתה בתום לב מתוך בורות משפטית ועל מנת להשכין שלום וללבן את העניינים. כמו כן, הסנקציה על הפרת צו למניעת הטרדה מאיימת היא הגשת תלונה במשטרה, אלא שהאישה לא הגישה תלונה למשטרה שכן תכננה במכוון את הגשת תביעתה על סך עשרות אלפי ₪ כנגד האיש, על מנת להוציא ממנו כספים שלא כדין.

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 43080-03-22 ש.ו

תמ"ש 50844-04-22

תלה"מ 11194-05-22

תלה"מ 27048-12-22

תיק חיצוני:

1

2

דיון והכרעה בתמ"ש 50844-04-22

3

4 86. לאחר עיון בחומר המצוי בתיק, מצאתי לקבל את התביעה ולחייב את האיש בתשלום בסך
5 20,000 ₪ בגין הפרת הצו שניתן 10.03.22, וזאת מהנימוקים שלהלן.

6

7 87. ביום 28.02.22 הגישה האישה בקשה לצו הגנה / צו למניעת הטרדה מאיימת כנגד האיש בתיק
8 ה"ט 63434-02-22, במסגרתה נטען כי האיש מטריד את האישה בכל דרך אפשרית. יצוין, כי
9 מדובר היה בבקשה שנייה במספר, לאחר שבחודש אוקטובר 2021 הגישה האישה בקשה לצו
10 הגנה בתיק ה"ט 7832-10-21 במסגרתה ניתן צו למניעת הטרדה מאיימת במעמד צד אחד ביום
11 05.10.21. בדיון במעמד שני הצדדים ביום 14.10.21 ניתן בהסכמה ומבלי להודות בטענות צו
12 הדדי למשך 3 חודשים האוסר על הצדדים ליצור קשר האחד עם השנייה בכל דרך. כבר במסגרת
13 הבקשה לצו הגנה מיום 28.02.22 נטען כי האיש הפר את הצו הקודם שעמד בתוקפו עד ליום
14 14.01.22. האישה צירפה לבקשתה העתק חלקי מהמיילים שהאיש שלח לאישה בין התאריכים
15 20.02.22-05.01.22 (98 מיילים!), מהם עולה בבירור כי האיש שלח לאישה מיילים גם בתקופה
16 שבה הצו הקודם עמד בתוקפו וכי ההודעות מטעמו נושאות אופי מטריד ומאיים. כך למשל,
17 בתאריך 05.01.22 האיש רושם לאישה: "תמותי". בתאריך 09.01.22 האיש רושם לאישה:
18 "מתפלל כל יום לאלוהים שיעצור את הלב הבוגדני שלך נשמה של זונה בוגדנית". בתאריך
19 12.01.22 האיש רושם לאישה: "איחולים – על כפיות הטובה שלך, על הניצול המחפיר במשך
20 11 שנה, על הרוע והיעדר החברות מאחל לך ולזין החדש שלך למות בייסורים קשים..." ועוד
21 כהנה וכהנה הודעות הנשלחות מספר פעמים ביום באופן אובססיבי שאינו מרפה מהאישה.

22

23 88. על בסיס בקשת האישה, ניתן צו הגנה במעמד צד אחד ביום 28.02.22, הכולל את האיסורים
24 הבאים:

25

א. להטריד את המבקשת בכל דרך ובכל מקום.

26

ב. לאיים על המבקשת.

27

ג. לבלוש אחר המבקשת, לארוב להן ולהתחקות אחר תנועותיה ו/או מעשיה או לפגוע
28 בפרטיותה בכל דרך אחרת, לרבות באמצעות רשתות חברתיות וכל אמצעי אלקטרוני אחר, דואר
29 אלקטרוני וכד'.

30

ד. ליצור עם המבקש/ות כל קשר בע"פ, בכתב ו/או בכל דרך אחרת.

31

ה. לפגוע ברכוש המבקשת.

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 43080-03-22 ש.ו

תמ"ש 50844-04-22

תלה"מ 11194-05-22

תלה"מ 27048-12-22

תיק חיצוני:

1 בד בבד, נקבע דיון במעמד שני הצדדים ליום 07.03.22. הדיון נדחה בהסכמה ותוך הארכת הצו
2 ליום 13.03.22. ביום 10.03.22 הודיע האיש כי אין לו התנגדות לקבל על עצמו את האיסורים
3 הכתובים בבקשה הכתובה ובצו הגנה על כל חלקיו מיום 28.02.22, מבלי להודות בטענות נגדו,
4 ולפיכך מבוקש להחיל עליו את האיסורים ולבטל את הדיון הקבוע ליום 13.03.22. הודעתו
5 הועברה לתגובת האישה, וביום 10.03.22 הוגשה תגובת האישה ממנה עולה כי ב"כ הצדדים
6 שוחחו ביניהם והגיעו להסכמות כדלקמן:

- 7 **א. הצו יעמוד בתוקפו על כל סעיפיו.**
- 8 **ב. בנוסף לאמור בצו, יוכנס גם סעיף 4 כאמור בבקשת המשיב, א.ו**
9 (מדובר בסעיף בו התחייב האיש למלא אחר הצו ואחר האיסורים הקבועים בו גם
10 אם ייתקל באישה בעת שתגיע לבקר את הוריה המתגוררים בבניין בו מתגורר האיש
11 – מ"ו).
12 **ג. תוקף הצו יעמוד על תקופה של שנה.**
- 13 **ד. המשיב מסכים לתת התחייבות אישית בסך 20,000 ₪ (להלן: "הסנקציה").**
- 14 **ה. המשיב א.ו מסכים כי הפרת הצו על ידו תגרור אחריה הפעלת הסנקציה**
15 **כנגדו".**

16 בית המשפט התבקש ליתן צו בהתאם להסכמות הצדדים ולבטל את הדיון הקבוע לצדדים.
17 ביום 10.03.22 נקבע ע"י כב' השופטת אליהו כדלקמן: **"ניתן תוקף של החלטה שיפוטית**
18 **להסכמות הצדדים. הדיון הקבוע ליום 13.03.22 מבוטל. המזכירות תסגור את התיק" (ראה:**
19 **נספח א' לתצהיר האישה בתיק מס' 50844-04-22).**

20

21 89. מהסכמות אלו עולה, כי נאסר על האיש להטריד את האישה וליצור עמה קשר בעל פה, בכתב
22 ובכל דרך אחרת למשך שנה. האישה צירפה כנספח ב' לתצהירה הודעה שנשלחה אליה ביום
23 29.03.22 ממספר טלפון ***** במסגרתה נרשם: **"בטוחה שאת רוצה לצאת למילחמה?"**. לטענת
24 האישה, מדובר במסרון שנשלח מלקוח של האיש הכולל איום מרומז ובגינה הוגשה תלונה
25 למשטרה. האישה צירפה כנספח ג' לתצהירה מייל שנשלח מהאיש ביום 04.04.22 אליו צורף
26 "פוסט ההתנצלות" הנטען וכתובת המייל של האישה מוגדרת בשם: **"ק.ש שרמוטה מסריחה**
27 **מחרא"**. כמו כן, צירפה האישה כנספח ד' לתצהירה מייל נוסף שנשלח אליה מהאיש ביום
28 09.04.22 שנושאו **"הושטת יד לשלום ולסיום הסכסוך"**. מייל זה נפתח במילים: **"אני כותב לך**
29 **את המייל היחיד והבודד הזה ללא ידיעת עוה"ד שלי, מאז קיבלתי על עצמי חד צדדית להתנתק**
30 **ממך ואני ממלא את ההתנתקות הזאת במלואה..."**

31

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 43080-03-22 ש.ו. 1

תמ"ש 50844-04-22

תלה"מ 11194-05-22

תלה"מ 27048-12-22

תיק חיצוני:

90. האישה נחקרה לגבי ההודעה מיום 29.03.22 ונשאלה על סמך מה היא מייחסת את ההודעה האמורה לאיש, והשיבה כי מדובר בלקוח של האיש שאף היא מכירה אותו, וכי המלל בהודעה ("רוצה לצאת למלחמה") יכול להתייחס רק לבן אדם אחד בעולם הזה – לאיש. יצוין, כי האישה לא פירטה את שמו של אותו לקוח ולא זימנה אותו לעדות. **ראה:** עמ' 23 לפרוטוקול ש' 1-31. האישה טענה בסיכומיה כי טרם ידוע מה עלה בגורל התלונה למשטרה, וזאת על אף שחלפו למעלה משנתיים ממועד הגשתה וכבר היה אמור להיות בידה מידע על כך. יצוין, כי בהודעה מיום 29.03.22 נרשם "בטוחה שאת רוצה לצאת למלחמה?", כאשר המילה "מלחמה" נרשמה עם האות י', וגם במייל שהאיש שולח לאישה ביום 09.04.22 נרשם: "המשיכי נא בחייך ואני בחיי – הסירי את התביעה הקנטרנית הזאת ואני לא אתחיל מסע מילחמה בבתי משפט נגדך...". קרי, נעשה שימוש באותם מונחים והמילה "מלחמה" נרשמה באותו אופן בדיוק, דבר שמחזק את טענת האישה כי האיש הוא זה שעומד מאחורי ההודעה מיום 29.03.22, בין בעצמו ובין באמצעות צד ג' מטעמו. עם זאת, משהאישה לא פירטה מי הוא אותו לקוח נטען ולא ביקשה לזמנו לעדות, לא מצאתי לנכון לבסס את הכרעתי בתיק דנן על ההודעה האמורה.
91. מנגד, שני המיילים הנוספים מיום 04.04.22 ו-09.04.22 נשלחו ישירות ע"י האיש. המייל הראשון כולל בתוכו מלל מבזה ומשפיל. המייל השני אמנם אינו כולל כינויי גנאי, אולם עדיין מהווה הפרה של התחייבות האיש שלא ליצור קשר עם האישה בכל דרך. אגב, תמוה בעיניי כיצד במסגרת המייל מיום 09.04.22 כותב האיש לאישה, כי הוא קיבל על עצמו להתנתק ממנה וממלא את ההתנתקות במלואה, תוך כדי שהוא מפר את התחייבותו ויוצר עמה קשר במקום להתנתק לחלוטין. גם האישה העידה כי שני המיילים הללו נשלחו אליה בזמן שנאסר על האיש ליצור עמה קשר. **ראה:** עמ' 17-10. קרי, האיש התחייב שלא ליצור קשר עם האישה למשך שנה, אולם בטרם חלף חודש אחד כבר מצא לנכון לשלוח לה שני מיילים, תוך הפרה ברורה של התחייבותו.
92. סבורני, כי טענת האיש לפיה הסכים לתת התחייבות אישית בסך 20,000 ₪ במידה ויפר את הצו אך התחייבות כזו לא ניתנה מעולם הואיל והאישה לא פעלה להחתמתו על התחייבות אישית, היא טענה המהווה זלזול באינטליגנציה של הצד השני ושל בית המשפט. האיש אינו מכחיש כי הגיש הודעה בכתב באמצעות בא כוחו לפיה התחייב לקחת על עצמו את כל האיסורים הקבועים בצו ההגנה וכן התחייב לפצות את האישה בסך של 20,000 ₪ בגין הפרת הצו. לא ניתן להתייחס להתחייבות בכתב המוגשת לתיק בית המשפט במסגרת הליך משפטי של צו הגנה כדבר חסר משמעות. האיש אינו מכחיש, כי נוסח ההסכמות שהוגש ע"י ב"כ האישה היה מקובל גם על בא כוחו (**ראה:** סעיף 44 לתצהיר האיש בתיק דנן). בהסכמות אלו לא נרשם, כי יש צורך להחתים

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 43080-03-22 ש.ו

תמ"ש 50844-04-22

תלה"מ 11194-05-22

תלה"מ 27048-12-22

תיק חיצוני:

- 1 את האיש על כתב התחייבות אישית, או כי התחייבותו תיכנס לפועל רק לאחר שיחתום על כתב
2 התחייבות אישית. על סמך התחייבות זו, בוטל הדיון במעמד שני הצדדים כפי שביקש האיש
3 ונסגר התיק. אילו היה צורך בפעולות נוספות, הרי שהיה נקבע מפורשות כי תוגש התחייבות
4 אישית חתומה ע"י האיש בטרם ייסגר התיק. גם הטענה כי לא נרשמה המילה "מימוש" ולא
5 נקבע שההתחייבות עצמית תחולט או תמומש, אלא הסנקציה היא מתן ההתחייבות עצמה אינה
6 יכולה לעמוד. בהסכמות הצדדים נרשם מפורשות שהאיש מסכים, כי הפרת הצו על ידו תגרור
7 אחריה הפעלת הסנקציה כנגדו. ברי כי הפעלת הסנקציה פירושה חיוב האיש בסך לו התחייב. לא
8 מן הנמנע כי אלמלא אותה התחייבות כספית, האישה לא הייתה מסכימה לוותר על הדיון במעמד
9 שני הצדדים, לאור חששה שהאיש לא יעמוד בהתחייבותו שלא להטרידה ולא ליצור עמה קשר,
10 ובפרט לאור טענתה שצו ההגנה הקודם כבר הופר ע"י האיש.
11
12 93. גם טענת האיש כי במידה והפר את הצו, הדבר נעשה מתוך בורות משפטית ומתוך מטרה להשכין
13 שלום אינה תואמת את המציאות. ראשית, האיש הבין היטב את משמעות הצו, שהרי במייל מיום
14 09.04.22 הוא כותב לאישה ללא ידיעת בא כוחו (משמע הוא בחר שלא לקבל ייעוץ משפטי האם
15 ניתן לשלוח את המייל האמור) ומציין מפורשות כי קיבל על עצמו התנתקות מלאה ממנה. שנית,
16 המייל מיום 04.04.22 כולל מלל מבזה ובוודאי אינו יכול להיחשב כהודעה שנועדה להשכין שלום.
17
18 94. טענה נוספת שהעלה האיש היא ששני הצדדים הפרו את צו ההגנה הקודם שניתן ביום 14.10.21
19 למשך שלושה חודשים, טענה שלא הוכחה ע"י האישה. האישה העידה במשטרה כי שני הצדדים
20 הפרו את הצו ההדדי שניתן לאור המלצת המטפל הזוגי שלהם להמשיך לנהל ביניהם תקשורת
21 בענייני הרכוש והמיטלטלין (ראה): חקירת האישה במשטרה מיום 24.02.22 כפי שצורפה כנספח
22 6 לתצהיר האיש). עם זאת, התביעה דן אינה עוסקת בהפרת הצו הראשון שניתן כצו הדדי בתיק
23 ה"ט 7832-10-21, אלא בהפרת הצו השני שניתן כנגד האיש בלבד בתיק ה"ט 63434-02-22
24 ובמסגרתו האיש בלבד התחייב לשלם 20,000 ₪ לאישה ככל ויפר את הצו.
25
26 95. עוד טען האיש, כי האישה היא זו שביקשה ממנו לפנות אליה באמצעות המיילים, אלא שהאישה
27 העידה כי הדבר נאמר על ידה לאחר שהאיש הופיע במפתיע במקום עבודתה והיא אמרה כל מה
28 שנדרש על מנת שיפסיק להטרידה. ראה: עמ' 18 לפרוטוקול ש' 18-24 וכן בעמ' 20 לפרוטוקול ש'
29 13-2. דברים אלו נלמדים גם מתוך חקירות הצדדים במשטרה מיום 21.02.22 ו-22.02.22,
30 שצורפו כנספח 6 לתצהיר האיש. דא עקא, שהאירוע שבו האישה ביקשה מהאיש לשלוח לה מייל
31 התרחש ביום 21.02.22, קרי בטרם הגיש האיש את התחייבותו שלא ליצור קשר עם האישה
32 למשך שנה.

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 43080-03-22 ש.ו

תמ"ש 50844-04-22

תלה"מ 11194-05-22

תלה"מ 27048-12-22

תיק חיצוני:

- 1 משהתחייב האיש ביום 10.03.22 שלא ליצור שום קשר עם האישה, היה עליו לעמוד מאחורי
2 התחייבותו הנ"ל ולא לתלות את הפרת הצו בדברים שנאמרו לו ע"י האישה טרם מתן
3 התחייבותו.
4
- 5 96. יתרה מכך, עיון בתיק מעלה כי ביום 02.11.22 נאלצה האישה להגיש בקשה שלישית במספר
6 למתן צו למניעת הטרדה מאיימת בתיק ה"ט 1642-11-22, לאחר שהאיש המשיך להטרדה
7 באמצעות פניות לבנה ולבן זוגה והמשך הכפשתה. דברים אלו מלמדים כי גם לאחר שהאיש
8 הסכים למתן צו נגדו למשך שנה, הסכים להפעלת סנקציה ככל שיפר את הצו ואף נתבע בגין
9 הפרת הסנקציה, הוא המשיך בהתנהגותו המטרדית (**ראה גם**): החלטתי מיום 15.12.22 בתיק
10 ה"ט 1642-11-22). על רקע זה, ברי כי אין מקום לאפשר לאיש להתחמק מהתחייבותו לשלם
11 לאישה כספים בגין הפרת התחייבותו, שכן מורא הדין כשלעצמו אינו משפיע על התנהלות האיש.
12
- 13 97. גם טענת האיש כי האישה לא הוכיחה את נזקיה אינה רלוונטית, שכן האיש הסכים לכך שהפרת
14 הצו על ידו תגרור אחריה הפעלת הסנקציה כנגדו, מבלי שנרשם תנאי כלשהו לפיו יש צורך
15 להוכיח את הנזקים שנגרמו לאישה בגין הפרת הצו. הסנקציה לה הסכים האיש נועדה להבטיח
16 את שלווה חייה של האישה, כך שהאיש ימנע מליצור עמה קשר למשך שנה שלמה, דבר שהאיש
17 כשל בו בטרם חלף כאמור חודש אחד ממתן התחייבותו.
18
- 19 98. מנגד, איני מקבלת את דרישת האישה לקבל סך של 60,000 ₪ מאחר והצו הופר שלוש פעמים.
20 ראשית, נוסח ההתחייבות קובע: "**המשיב א.ו מסכים כי הפרת הצו על ידו תגרור אחריה הפעלת**
21 **הסנקציה כנגדו**". קרי, לא נאמר כי כל הפרה תגרור אחריה את הפעלת הסנקציה ולא נקבע
22 שמדובר בתשלום מצטבר של 20,000 ₪ בגין כל הפרה והפרה. שנית, עיון במכתב ההתראה
23 ששלחה האישה וצורף כנספח ה' לתצהירה מעלה כי ביום 11.04.22 נשלח לאיש מכתב התראה
24 במסגרתו פורטו שלוש הפרות הנטענות של הצו, והאיש התבקש לשלם לאישה סך של 20,000
25 ₪ בצירוף 1,000 ₪ + מע"מ בגין מכתב ההתראה, קרי 21,170 ₪. הדבר מלמד, כי בזמן אמת גם
26 האישה לא סברה כי מדובר בסכומים מצטברים ולכן ביקשה לקבל 20,000 ₪, וזאת על אף
27 שפירטה שלוש הפרות מצד האיש.
28
- 29 99. לפיכך, אני מחייבת את האיש לשלם לאישה סך של 20,000 ₪ בגין הפרת התחייבותו בתיק ה"ט
30 63434-02-22. כמו כן, בגין הליך זה יישא האיש בהוצאות המשפט של האישה ובשכ"ט עו"ד בסך
31 של 10,000 ₪ (כאשר בסכום הנ"ל נלקח בחשבון גם מכתב ההתראה שנשלח לאיש במטרה ליתר
32 את הצורך בהגשת התביעה).

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 43080-03-22 ש.ו

תמ"ש 50844-04-22

תלה"מ 11194-05-22

תלה"מ 27048-12-22

תיק חיצוני:

1 תלה"מ 11194-05-22 : הפרת סעיף 18 להסכם שלום בית ולחילופין גירושין

2 טענות האישה

3 100. במסגרת סעיף 18 להסכם שקיבל תוקף של פסק דין נקבע, כי האיש ישלם לאישה סך של 10,000
4 ₪ מדי חודש בחודשו למשך 12 חודשים, החל מהמועד בו ייפרדו הצדדים, כאמור "הודעת
5 פרידה" ולאחר שיחל להתגורר לבדו בדירה של האישה.

6
7 101. הצדדים לא ערכו "הודעת פרידה" ולמרות שנפרדו זמן רב טרם הגירושין, המועד היחיד הקיים
8 בכתב לעניין מועד הפרידה הוא תעודת הגירושין, קרי 18.02.21. בפועל, האיש (בשם בנו) רכש
9 את חלקה של האישה בדירה ונותר להתגורר שם.

10
11 102. האיש היה אמור לשלם 10,000 ₪ לחודש מחדש פברואר 2021 ועד ינואר 2022 אולם לא שילם
12 תשלומים אלו, כך שנוצר חוב בסך 120,000 ₪ בתוספת ריבית מיום 18.02.22.

13 טענות האיש

14
15 103. הצדדים נפרדו כשמונה/תשעה חודשים טרם מועד הגירושין, שכן האישה עזבה את דירת
16 המגורים המשותפת כבר בחודש מאי 2020 ולא פעלה לקידום שלום בית, אלא כל מטרתה הייתה
17 להניע את האיש לחתום על "הסכם שלום בית ולחילופין גירושין".

18
19 104. האיש התחייב לשלם לאישה 10,000 ₪ לחודש החל ממועד הפרידה ולמשך 12 חודשים, כאשר
20 במועד חתימת ההסכם הצדדים כבר היו פרודים והאישה כבר קיימה זוגיות חדשה.

21
22 105. לא בכדי דורשת האישה תשלומים ממועד הגט, שכן במהלך התקופה שממועד חתימת ההסכם
23 ועד למועד הגט (ואף לאחר מכך) האיש העביר לאישה כספים בהתאם להסכם והאישה אף
24 השתמשה ללא רשות ברכבו הפרטי של האיש במשך כ-16 חודשים. כמו כן, יש לקזז את שווי
25 התכשיטים שהאיש קיבל מאמו המנוחה ז"ל והאישה מחזיקה בהם שלא כדין ומסרבת להשיבם.
26 לפיכך, האיש שילם את מלוא הסך של 120,000 ₪ כקבוע בהסכם ואף מעבר לכך.

27
28 106. מטרת התשלום החודשי בסך 10,000 ₪ הייתה להגשים את חלומה של האישה ל"צאת
29 לעצמאות" בתחום העיצוב. האיש הוסיף את התשלום הנ"ל להסכם מטוב ליבו כדי לתת לאישה
30 "מטריית ביטחון" ליציאה לעצמאות, מעין "שכר עבודה" לשנה שלמה. בפועל, האישה לא ניסתה
31 לפתח עסק עצמאי ומצאה עבודה משרדית שאין לה כל קשר לתחום העיצוב. למעשה מדובר

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 43080-03-22 ש.ו

תמ"ש 50844-04-22 ש.ו

תלה"מ 11194-05-22 מ.ו

תלה"מ 27048-12-22 מ.ו

תיק חיצוני:

- 1 במעשה של גזל, שכן האישה נטלה את הכסף שהיה מיועד לעסק עצמאי, שלבסוף לא נפתח, ועתה
2 דורשת לחייב את האיש לשלם לה שוב את הכספים שממילא שולמו ביתר.
3
4 107. האיש פירט בכתב ההגנה את הסכומים ששילם לאישה לאחר הפירוד ביניהם, כאשר לטענתו
5 מחודש ספטמבר 2020 ועד אוגוסט 2021 העביר לאישה באמצעות אביו ובאמצעות שתי המחאות
6 של הגב' י. ש. סך כולל של 71,000 ₪. בנוסף, שילם לאישה עשרות אלפי ₪ במזומן (כ-30,000 ₪
7 לכל הפחות).
8
9 108. כמו כן, האישה השתמשה שלא כדין ברכב של האיש במשך תקופה של 16 חודשים, מיולי 2030
10 ועד נובמבר 2021, כאשר שווי השימוש ברכב לתקופה זו עומד על 50,500 ₪ אותם יש לקזז
11 מסכום התביעה (ככל שייקבע כי האישה זכאית לסכום כלשהו).
12
13 109. ככל שקיזוז הסכומים המפורטים לעיל לא עולה כדי סכום התביעה במלואה, אזי יש לקזז את
14 זכות התביעה שעומדת לאיש כנגד האישה בגין עוולת לשון הרע, שכן ביום 24.05.2022 זומן האיש
15 לחקירה במשטרה בגין תלונת שווא של האישה על כך שכביכול שבר מראת צד ברכבה של
16 האישה. לפיכך, יש לקזז סך נוסף של 50,000 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כדין (סכום הקבוע
17 בחוק לשון הרע בגין עוולה אזרחית) ככל שייקבע שהאישה זכאית לסכום כלשהו.
18
19 110. זאת ועוד, במהלך החיים המשותפים האיש הרשה לאישה להשתמש בתכשיטים שירש מאמו
20 המנוחה ז"ל, אך מעולם לא נתן אותם במתנה לאישה. ממועד הפירוד בין הצדדים בחודש מאי
21 2020 דרש האיש מהאישה להשיב לו את התכשיטים אך האישה מסרבת, ולפיכך יש לקזז את
22 סכום התכשיטים בסך של כ-25,000 ₪ (מדובר בשש טבעות זהב עם אבני חן ועוד טבעת זהב עם
23 יהלום גדול).
24
25 **דיון והכרעה בתלה"מ 11194-05-22 מ.ו**
26
27 111. האיש אינו חולק על כך שהיה עליו לשלם לאישה 10,000 ₪ לחודש למשך 12 חודשים כאמור
28 בהסכם ביניהם, אלא שלטענתו הוא שילם את הסכום האמור ואף ביתר. לפיכך, יש לבחון את
29 התשלומים שבוצעו ע"י האיש על פי הנטען. בהקשר זה יצוין, כי אין משמעות לטענת האיש כי
30 הסכמתו לביצוע התשלומים הללו נבעה מרצונו לסייע לאישה לצאת לעצמאות בתחום העיצוב,
31 שכן הדבר לא בא לידי ביטוי בהוראות ההסכם, והצדדים אף הצהירו לפרוטוקול מיום

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 43080-03-22 ש.ו

תמ"ש 50844-04-22 ש.ו

תלה"מ 11194-05-22 ש.ו

תלה"מ 27048-12-22 ש.ו

תיק חיצוני:

- 1 19.07.2020 כי התשלומים הללו הם בגדר תשלומי איזון ולא תשלומי מזונות (ראה): נספח א'
2 לתצהיר האישה).
3
4 112. אין מחלוקת כי הצדדים התגרשו פורמאלית בתאריך 18.02.21 (ראה): נספח ב' לתצהיר האישה),
5 אלא שלטענת האישה, האישה עזבה את הבית כבר בחודש מאי 2020 ולכן יש לבחון את
6 התשלומים שבוצעו על ידו מחודש מאי 2020 ואילך, ולכל המאוחר מועד הפרידה הוא ממועד
7 אישור ההסכם בתאריך 19.07.2020. גם האישה לא הכחישה כי הצדדים נפרדו זמן רב טרם
8 הגירושין (ראה למשל): סעיף 6 לכתב התביעה), אלא שלטענתה בהעדר הודעת פרידה בכתב יש
9 להתייחס למועד סידור הגט. במסגרת נספח ג' לתצהירה צירפה האישה התכתבות של האישה עם
10 כב' בית הדין הרבני, על מנת להוכיח שרק ביום 07.02.21 האישה הודיעה לבית הדין כי הניסיונות
11 לשלום בית כשלו ויש לקבוע מועד לסידור הגט.
12
13 113. עיון בסעיף 18 להסכם, כמו גם בפרוטוקול אישור ההסכם, מלמד כי במעמד אישור ההסכם
14 הצדדים טרם נפרדו, שכן מדובר בהסכם שלום בית ולחילופין גירושין ונושא הפירוד צופה פני
15 עתיד בלבד. כך בסעיף 18 להסכם נרשם כי התשלום יבוצע "החל מהחודש בו ייפרדו הצדדים".
16 גם בפרוטוקול מיום 19.07.2020 נרשם כי הצדדים מצויים בטיפול זוגי ומתכוונים להמשיך בו,
17 וכן הובהר כי "במקרה של פירוד המבקשת תצא מהדירה והמבקש יישאר להתגורר עד 6
18 חודשים בדירה", קרי לא הוצהר שהצדדים כבר פרודים. גם האישה הכחישה את הטענה
19 שבחודש מאי 2020 עזבה את הבית. לטענתה, גם בהמשך כאשר הצדדים הפרידו כוחות זה היה
20 במסגרת ניסיון לשקם את היחסים ראה: עמ' 12 לפרוטוקול ש' 12-21. לדבריה, הצדדים הגיעו
21 לטיפול אצל מר ד. כזוג, יצאו יחדיו מהבית לטיפול אצלו וחזרו יחדיו הביתה. ראה: עמ' 13
22 לפרוטוקול ש' 22-36. גם במסגרת התצהיר של מר ד. נרשם, כי הצדדים קיימו אצלו 12 מפגשים
23 זוגיים, הראשון בתאריך 12.05.2020 והאחרון ביום 22.09.2020, ואף העיד בבית המשפט, כי
24 מבחינתו בחודש 09/2020 הצדדים עדיין היו זוג. ראה: עמ' 44 לפרוטוקול ש' 1-10.
25
26 114. בתצהיר האישה נרשם, כי כל התשלומים אותם מבקש האישה לקזז במסגרת סעיף 53 לכתב
27 ההגנה הם תשלומים שבוצעו על ידו בתקופה שבה הצדדים היו עדיין יחד ושולמו בגין הוצאות
28 כלכליות והוצאות החזקת הדירה, לרבות תשלום חוב ארנונה בהתאם לסעיף 22 להסכם.
29
30 115. בסעיף 21 להסכם נרשם:
31 "מוסכם על הצדדים כי א.ו יישא בכל התשלומים השוטפים בעת מגוריו בדירה הכוללים
32 חשמל, מים, ארנונה, כבלים, אנטרנט, גז ועד בית".

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 43080-03-22 ש.ו

תמ"ש 50844-04-22 ש

תלה"מ 11194-05-22 מ

תלה"מ 27048-12-22 מ

תיק חיצוני:

- 1 בסעיף 22 להסכם נקבע:
- 2 **"א.ו מתחייב לשלם את חוב הארנונה הרובץ על הדירה אשר הצטבר במשך השנים, וזאת עד**
- 3 **ליום פינוי הדירה. כל חוב הארנונה ישולם על ידי א.ו בלבד"**.
- 4
- 5 116. האיש צירף כנספח 4 לתצהירו אסמכתאות על התשלומים שהעביר לאישה בסך כולל של 71,000
- 6 ₪ וזאת מתאריך 16.09.2020 ועד לתאריך 25.08.21. האיש טען כי מתוך הסך של 71,000 ₪, סך
- 7 של 20,000 ₪ שולם לאישה באמצעות שתי המחאות של בנק הדואר על סך 10,000 ₪ כל אחת
- 8 מתאריכים 13.09.2020 ו-22.09.2020 שהמושך בהן היא גבי י.ש. האיש טען בתצהירו, כי אין
- 9 בידיו צילום של המחאות אלו, אולם במסגרת כתב ההגנה ביקש לחייב את האישה לחשוף דפי
- 10 בנק לתקופה הרלבנטית כדי להוכיח שההמחאות הופקדו לחשבונה של האישה. אולם, מלבד
- 11 העלאת הדרישה לצירוף דפי בנק במסגרת כתב ההגנה, האיש לא הגיש בקשה לגילוי מסמכים או
- 12 בקשה לצירוף דפי הבנק של האישה לתקופה הרלבנטית, וזאת גם לאחר שהאישה הגישה
- 13 תצהיריה ולא צירפה דפי בנק מטעמה. יתרה מכך, האישה לא הכחישה את עצם הפקדת הכספים
- 14 השונים בחשבונה, כך שגם אילו היה מוכח כי שני השיקים המשוכים ע"ש הגבי י.ש הופקדו
- 15 בחשבון האישה, עדיין היה צורך להוכיח כי מדובר בתשלומים שבוצעו בהתאם לסעיף 18
- 16 להסכם. בהקשר זה יצוין, כי אילו הייתה מתקבלת טענת האיש כי הסך של 10,000 ₪ ששולם
- 17 ביום 13.09.2020 באמצעות המחאה מהווה תשלום ראשון בהתאם לסעיף 18 להסכם, הרי שלא
- 18 ניתן הסבר לכך שבאותו החודש העביר לאישה סכומים נוספים (5,000 ₪ ביום 16.09.2020
- 19 ו-10,000 ₪ נוספים ביום 22.09.2020).
- 20
- 21 117. האיש צירף אסמכתאות לשאר ההעברות הנטענות בסך כולל של 51,000 ₪ לידי האישה
- 22 באמצעות חשבון הבנק של אביו, מר א.ו, אולם באף אחת מההעברות הללו לא מופיעה הערה
- 23 כי מדובר בתשלומים על חשבון האיזון הרכושי שנקבע בהסכם בין הצדדים. יתרה מכך, סכומי
- 24 ההעברות ומועדי ההעברות אינם תואמים את הקבוע בסעיף 18 להסכם, שכן בסעיף 18 להסכם
- 25 נקבע כי מדובר בתשלומים בסך של 10,000 ₪ כל אחד מדי חודש בחודשו למשך 12 חודשים,
- 26 ואילו ההעברות הנטענות היו ברובן בסכומים פחותים יותר, כגון: העברות בסך 5,000 ₪ ו-6,000
- 27 ₪. כמו כן, לא בוצע תשלום מדי חודש בחודשו, אלא היו חודשים בהם בוצעה יותר מהעברה
- 28 אחת (כגון שלוש העברות בחודש ספטמבר 2020), והיו חודשים בהם לא בוצע כל תשלום (כגון
- 29 בחודש נובמבר 2020, פברואר 2021, אפריל 2021, מאי 2021, יוני 2021 ויולי 2021). יתרה מכך,
- 30 בהעברה האחרונה על סך 25,000 ₪ מתאריך 25.08.21 נרשם מפורשות כי מדובר בתשלום "עבור
- 31 ארנונה", דבר שאף תואם את טענת האישה ואת ההתכתבות בין הצדדים שצורפה כנספח ד'
- 32 לתצהיר האישה. העובדה כי קיימת אסמכתא ברורה לכך שהסך של 25,000 ₪ מהווה תשלום

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 43080-03-22 ש.ו

תמ"ש 50844-04-22 ש.ו

תלה"מ 11194-05-22 ש.ו

תלה"מ 27048-12-22 ש.ו

תיק חיצוני:

- 1 חוב ארנונה, אולם האיש בחר לטעון כי מדובר בסכומים אותם יש לקזז מסכום האיזון שנקבע
2 בסעיף 18 להסכם מעידה כי לא ניתן לתת אמון בטענת האיש, כי התשלומים ששולמו באמצעות
3 אביו בסכומים שונים ובמועדים שונים מהווים את התשלומים הקבועים בסעיף 18 להסכם.
4 האישה אף העידה כי האיש היה "מסובך עם בנקים" ולכן לעיתים העביר כספים באמצעות אביו
5 או באמצעותה. ראה: עמ' 27 לפרוטוקול ש' 3-6.
6
7 118. בהקשר זה יצוין, כי אין מחלוקת שהאיש נותר להתגורר בדירה ברחוב _____ ב _____ גם לאחר
8 עזיבת האישה, ובהמשך אף רכש את זכויותיה של האישה בדירה האמורה באמצעות בנו, מר
9 או.ו, בהתאם להסכם מכר מיום 17.03.21 (ראה): חוזה המכר שצורף ע"י האישה במסגרת
10 בקשתה להוצאת המיטלטלין מהדירה בתיק י"ס 41412-10-21). עוד העידה האישה כי לא מן
11 הנמנע שחלק מההעברות הכספיות קשורות למכירת הדירה לידי האיש. ראה: עמ' 28 לפרוטוקול
12 ש' 24-35. האיש צירף כנספח 14 לתצהירו העתק חשבונות ארנונה, חשמל, מים ודמי ניהול, על
13 מנת להוכיח שהוצאות החזקת הבית מסתכמות ב-1,500 ₪ לחודש, קרי 16,500 ₪ לתקופה של
14 11 חודשים ולא 71,000 ₪ כמפורט בהעברות הבנקאיות שהוצגו על ידו, אלא שבהתאם להסכם
15 היה על האיש לשאת גם בחוב העבר בגין ארנונה, אשר כשלעצמו עמד על כ-25,000 ₪. יצוין, כי
16 האיש בחר שלא להגיש תצהיר מטעם אביו ולא לזמנו לעדות, על אף שהעברות הכספיים לאישה
17 בוצעו מחשבון האב וניתן היה לקבל את גרסת האב לעניין טיב הכספים שהועברו לידי האישה.
18 גם לעניין זה חל הכלל הראייתי לפיו הימנעות בעל דין מהבאת ראיה רלוונטית המצויה בהישג
19 ידו מובילה למסקנה כי אילו הובאה הראייה הייתה פועלת כנגדו. לפיכך, במכלול הראיות,
20 גרסתה של האישה, כי מדובר בתשלומים שבוצעו לצורך תשלום הוצאות החזקת הדירה בה
21 התגורר האיש, לרבות הוצאות מחייה בתקופה בה הצדדים טרם נפרדו סופית, מסתברת יותר
22 מגרסת האיש כי מדובר בתשלומי האיזון הקבועים בסעיף 18 להסכם.
23
24 118. טענה נוספת שהעלה האיש היא כי יש לקזז עשרות אלפי ₪ ששילם לאישה במזומן, כ-30,000 ₪
25 לכל הפחות, וזאת בתקופה שבה הצדדים כבר היו פרודים ואף לאחר מועד אישור ההסכם. בדיון
26 מיום 19.09.22 טען ב"כ האישה, כי האישה אינה מכחישה שקיבלה מהאיש 30,000 ₪ במזומן,
27 אולם אין לכך קשר לתשלום הקבוע בסעיף 18 להסכם. האישה טענה כי התשלום בסך 30,000 ₪
28 במזומן ניתן לה לפני מספר שנים לצורך פירעון חוב שצברה, בעת שהצדדים חיו יחדיו בדירה
29 הקודמת. האיש טען כי מדובר בהודאה והדחה, ולכן על האישה מוטל נטל הראיה להראות כי
30 ה-30,000 ₪ במזומן ניתנו ל"משהו אחר". עוד טוען האיש כי נספח ד' לתצהיר האישה מדבר בעד
31 עצמו. עיון בנספח ד' מעלה כי צורפה התכתבות בין הצדדים לעניין חוב הארנונה בסך 25,000
32 ש"ח, במסגרתה האיש כותב לאישה: "וה-30 אש"ח זה מטוב ליבי ומרצוני החופשי כמו

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 43080-03-22 ש.ו

תמ"ש 50844-04-22 ש.ו

תלה"מ 11194-05-22 מ.ו

תלה"מ 27048-12-22 מ.ו

תיק חיצוני:

- 1 המישקפיים לא מותנה בדבר כפוש... תחזרי הביתה". מהודעה זו ניתן ללמוד כי מחד, לא
2 מדובר בתשלום שניתן לפני מספר שנים אלא ככל הנראה מדובר בתשלום שניתן בסמוך למועד
3 ההתכתבות בין הצדדים. מאידך, האיש אינו מציין כי מדובר בתשלום על חשבון התשלומים
4 הקבועים בהסכם בין הצדדים אלא להפך, מדגיש כי מדובר בתשלום מטוב ליבו ורצונו החופשי.
5 לפיכך גם תשלום זה אינו חלק מהתשלומים הקבועים בהסכם בין הצדדים.
6
7 119. באשר לטענה בדבר קיזוז שווי שימוש ברכב – לטענת האיש בהסכם נקבע, כי כלי הרכב יועברו
8 לבעלותו הבלעדית וזאת ממועד הפרידה במאי 2020 או לכל המאוחר במועד אישור ההסכם ביולי
9 2020, אולם האישה סירבה להשיב לידי את הרכב מסוג "#####" מס' רישוי ----- (ראה : צילום
10 רישיון הרכב שצורף כנספח 5 לתצהיר האיש). לפיכך, יש לחייב את האישה בדמי שימוש ברכב
11 מחודש יולי 2020 ועד נובמבר 2021.
12
13 120. בסעיף 34 להסכם נרשם, כי במידה ובני הזוג יתגרשו הרכבים הרשומים ע"ש האישה יעברו על
14 שם האיש תוך 7 ימים. סעיף 36 להסכם מפרט כי מדובר בשני רכבים כדלקמן: ##### 2015 מס'
15 רישוי ---- ו-##### מס' רישוי ----. דהיינו, הרכב אליו מתייחס האיש כלל אינו מופיע כאחד
16 הרכבים המצוינים בהסכם. יתרה מכך, גם לפי ההסכם, על האישה להעביר את הרכבים לאיש
17 "במידה ובני הזוג יתגרשו", כלומר החיוב הוא בתוך 7 ימים ממועד הגירושין ולא מחודש יולי
18 2020 כפי שטוען האיש.
19
20 121. זאת ועוד, מהחומר המצוי לפני, לרבות במסגרת התיקים הקשורים, עולה כי האיש הצהיר
21 שהותיר את הרכב לשימושה של האישה גם לאחר הגירושין מטוב ליבו. כך למשל, בפרוטוקול
22 הדיון מיום 14.10.21 במסגרת תיק ה"ט 7832-10-21 הצהיר האיש כדלקמן (עמ' 4 לפרוטוקול,
23 ש' 2-5): "לגבי הרכב, זה חוצפה, הרכב שלי, בהסכם שמונתב כאן אישר רשום שהרכבים הם
24 רכושי, בהסכם של כב' ה שופטת אישרה. מטוב ליבי, השארתי את הרכב 8 חודשים אחרי
25 שהתגרשנו, רציתי שתגיע לעבודה, אני משלם על הרכב הכל, והיא לא רצתה". גם במסגרת
26 תיק ה"ט 1642-11-22 צירפה האישה העתק הודעה שהאיש שולח לבן זוגה בתאריך 17.10.22
27 במסגרתה הוא רושם כדלקמן: "...תמכתי בה בכל, השארתי לה את הרכב שנה וחצי לאחר
28 הפרידה...". האיש חזר על דברים אלו גם במהלך הדיון מיום 23.11.22 כדלקמן: "השארתי לה
29 רכב לאחר הגירושין, שנה וחצי". ראה: עמ' 5 לפרוטוקול מיום 23.11.22 ש' 16. קרי, קיימות
30 מספר הודאות בעל דין מטעם האיש, כי הוא הותיר את הרכב לשימושה של האישה מרצונו
31 החופשי גם לאחר הפירוד והגירושין, ובזמן אמת לא עלתה דרישה לתשלום דמי שימוש.
32

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 43080-03-22 ש.ו

תמ"ש 50844-04-22 ש.ו

תלה"מ 11194-05-22 ש.ו

תלה"מ 27048-12-22 ש.ו

תיק חיצוני:

- 1 122. כמו כן, האיש טוען, כי פנה לאישה "אין ספור פעמים" בדרישה להשבת הרכב, וכי הרכב הושב
2 אליו רק בחודש נובמבר 2021 לאחר שהזהיר את האישה כי יפנה למשטרה, אלא שהאיש לא צירף
3 אסמכתאות לאותן "אין ספור פעמים" בהן פנה לאישה בעניין הרכב ואף לא מציג אסמכתא לכך
4 שהרכב הושב אליו רק בחודש נובמבר 2021. האסמכתא היחידה המצורפת לעניין זה היא
5 התכתבות בין הצדדים מחודש יוני 2021 (ראה: נספח 6 לתצהיר האיש). במייל שהאישה שולחת
6 לאיש בתאריך 20.06.21 נרשם כדלקמן (הדגשה במקור – מ"ו): "לאחר הבהרת כל הנושאים
7 עליהם היו לך השגות, נותר נושא הרכב. את רכב ה ^^^^ 2017 הענקת לי מספר רב של פעמים
8 כמתנה, בהדגשה ברורה שכל העלויות (יתרת התשלום בגינו לחברת הליסינג, תשלומי
9 הביטוחים, הטסט והטיפולים השוטפים) יהיו על חשבונך ושולמו באופן מלא ושוטף ויעידו
10 על כך כל הסמסים, ההודעות הקוליות והאימיילים שלך, כמו גם התחייבותך בפני העו"ד. אני
11 מבינה שאתה רוצה לחזור בך מהחלטתך והיות ואני, בניגוד אליך, לא בנויה למלחמות ואיומים
12 ולמרות שיכולתי לדרוש את הרכב שניתן לי כמתנה, אני מוכנה לרכוש אותו ממך. במידה ולא
13 תסכים להציע לי מחיר עבור רכישת הרכב, הרכב יוחזר אליך תוך 45 ימי עבודה". בתגובה משיב
14 האיש לאישה לעניין הרכב כדלקמן:
15 "ק.ש – לאחר 11 שנות זוגיות ומתוך אהבתי אלייך, הסכמתי שתשתמשי ברכב כדי שתבני את
16 חייך מחדש כפי שעזרתי לך תמיד בכל תקופת חיינו המשותפת לעמוד על רגלייך...
17 גם לאחר גירושינו, עזרתי בכל – רכישת מישקפיים..מתן מזומנים ברבבות שקלים, החזקת
18 ריכבו של בנך והחזקת הרכב בו את נוסעת. חשבתי וקיוויתי כי המשבר בינינו הינו זמני ונצליח
19 להיבנות ממנו ולחזור להיות זוג אוהב כמו שהיינו בהתחלה ולכן גם החזקתי לך את הרכב עם
20 תשלום כל הוצאותיו עלי בנדיבותי הרגילה שאין חולק עליה.
21 ...השימוש ברכב ניתן לך מנדיבות ליבי ע"פ שיקול דעתי הבלעדי – ע"פ החוזה שנחתם בבי"ד
22 לענייני המשפחה וע"פ חוזה מכירת הבית – הרכב אינו חלק מהסכם מכירת הבית אלא היה
23 ונשאר רכושי הפרטי. לאור כל האמור לעיל ובייחוד לאחר שעשית דין לעצמך וגנבת את הרכב
24 הבוקר עם הג'ק שלי בניגוד גמור לבקשתי התקיפה כי לא תשתמשי ברכב וזאת לאחר שעל דעת
25 עצמך גנבת לחזקתך את 2 מפתחות של הרכב ללא בקשת רשות ממני ומה שיותר מכאוב לי זה
26 שינוי הגישה כלפי, הניכור והקור, לאור כל האמור לעיל, איני רואה שום סיבה להעניק לך עוד
27 מתנות...אני מבקש את הרכב לאלתר...איני מעוניין להתנצח עימך ואיני מעוניין לתת לך 45 ימי
28 חסד. מבקש שתחזירי לי את ריכבי היום עם 2 המפתחות שלו בבקשה....לא מעוניין למכור לך
29 את הרכב".
30 גם מהתכתבות זו ניתן ללמוד על הצהרת האיש, כי הרכב נותר אצל האישה מתוך נדיבותו ועל
31 פי שיקול דעתו הבלעדי, וכי הדרישה להשבתו היא מחודש יוני 2021 ולא קודם לכן.
32

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 43080-03-22 ש.ו

תמ"ש 50844-04-22

תלה"מ 11194-05-22

תלה"מ 27048-12-22

תיק חיצוני:

- 1 123. האישה אף העידה, כי האיש התחייב בכתב להעמיד את הרכב לרשותה ולשימושה, כל עוד היא
2 חפצה בכך. האישה אמנם לא צירפה לתצהיר מטעמה אסמכתא בכתב לתמיכה בטענה זו, אולם
3 מחקירתה במשטרה ביום 24.02.22 עולה כי האישה הציגה לפני חוקר המשטרה מייל שבו האיש
4 רשם לה שהיא יכולה להשתמש ברכב כרצונה (ראה): סעיפים 16-18 לחקירת האישה מיום
5 24.02.22 כפי שצורפה כנספח 15 לתצהיר האיש). האישה העידה בבית המשפט, כי היא השיבה
6 את הרכב לאיש בתאריך 28.06.21 לאחר שבאחד הימים הרכב היה על ג'ק והיא הורידה אותו
7 מהג'ק ונסעה עמו, והאיש התקשר לומר לה שהוא הוציא ברגים מהגלגלים ברכב והיא לא יכולה
8 לנסוע על הרכב במצב זה, שכן מדובר בסכנת חיים. ראה: מעמ' 25 לפרוטוקול ש' 1 ועד עמ' 26
9 ש' 13. עדות זו של האישה עולה בקנה אחד עם חקירת האיש במשטרה מיום 22.02.22, במסגרתה
10 האיש מודה כי העמיד את הרכב בחנייה ופירק שלושה ברגים והאישה הורידה את הרכב מהג'ק
11 ונסעה עמו לעבודה. לטענת האיש, לאחר שהוא נסע אחריה והרכיב את שלושת הברגים החסרים,
12 האישה הבטיחה להשיב את הרכב "ובאמת יום אחרי החזירה את הרכב עם המפתחות". ראה:
13 סעיפים 41-42 לחקירת האיש במשטרה מיום 22.02.22, המצורפת כנספח 15 לתצהיר האיש.
14
- 15 124. מכל האמור לעיל עולה, כי האיש הותיר את הרכב לשימוש האישה מרצונו הטוב, ולאחר שעמד
16 על השבתו לידי, האישה השיבה את הרכב. גם העובדה שהרכב שבמחלוקת כלל לא מוזכר
17 בהסכם בין הצדדים כרכב שיש להשיב לידי האיש מדברת בעד עצמה.
18
- 19 125. בנסיבות אלו, איני מוצאת מקום לקזז את דמי השימוש הנטענים ברכב מהסכומים שהיה על
20 האיש לשלם בהתאם לסעיף 18 להסכם בין הצדדים.
21
- 22 126. גם הדרישה לקזז מסכום התביעה את זכות התביעה שעומדת לאיש בגין עוולת לשון הרע בשל
23 תלונת שווא נטענת למשטרה בגין שבירת מראת צד ברכבה של האישה - אינה יכולה לעמוד. ככל
24 שהאיש סבור כי עומדת לו עילת תביעה בגין לשון הרע, היה רשאי להגיש תובענה לעניין זה ולא
25 לעלות את העניין באופן כללי וסתמי כטענת קיזוז. לא למותר לציין, כי האיש בחר לצרף כנספח
26 8 לתצהירו אסמכתא לכך שהוגשה נגדו לתלונה במשטרה בגין היזק לרכוש במזיד והוא נדרש
27 לחתום על כתב ערובה בשל חשש לשיבוש הליכי חקירה/משפט, אולם לא צירף העתק מחקירתו
28 במשטרה לעניין זה ואף לא צירף אסמכתא לכך שהתלונה למשטרה נסגרה ומה עילת הסגירה.
29 יצוין, כי האישה העידה שלא תמיד המשטרה מצליחה להגיע לחקר האמת בשל העדר ראיות, וכי
30 כנגד האיש אף מתנהל הליך פלילי בגין שליחת המיילים המטרידים אליה. ראה: מעמ' 28
31 לפרוטוקול ש' 36 ועד עמ' 29 ש' 16.
32

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 43080-03-22 ש.ו

תמ"ש 50844-04-22 ש.ו

תלה"מ 11194-05-22 ש.ו

תלה"מ 27048-12-22 ש.ו

תיק חיצוני:

- 1 127. טענת קיזוז נוספת נוגעת לתכשיטים שעל פי הנטען האישה נטלה ללא רשות. האיש טען כי מדובר
2 ב-7 טבעות המוערכות על ידו בסך כולל של 25,000 ₪. האיש צירף תמונות של הטבעות כנספח 9
3 לתצהירו, אולם לא ניתן לדעת מה התאריך שבו צולמה התמונה (האישה טוענת בתצהירה כי
4 האיש מציג את הטבעות שהוחזרו לו על ידה). לטענת האיש, במהלך החיים המשותפים הוא
5 הרשה לאישה להשתמש בטבעות שירש / קיבל מאמו המנוחה אולם מעולם לא נתן לה את
6 הטבעות הללו במתנה. לדבריו, החל מחודש מאי 2020, דרש מהאישה "אין ספור פעמים" להשיב
7 את התכשיטים הללו, אך היא סירבה בתוקף. האיש לא צירף לתצהירו אסמכתאות לאותן "אין
8 ספור" פעמים בהן דרש לקבל את הטבעות מחודש מאי 2020 ואילך. יתרה מכך, בסעיף 29 להסכם
9 בין הצדדים נרשם כדלקמן: "תכשיטים – ק.ש מתחייבת כי במועד הפרידה/גירושין היא תחזיר
10 את הטבעת שקיבלה מאו. (טבעת מזכרת מאמא של או.)". דהיינו, בהסכם שאושר ע"י בית
11 המשפט ביום 19.07.2020 מוזכרת טבעת אחת ויחידה שעל האישה להשיב לידי האיש. האיש לא
12 סיפק הסבר לכך שבהסכם לא מוזכרות טבעות נוספות, ובפרט שלטענתו ביקש מהאישה להשיבן
13 עוד טרם אישור ההסכם.
14
- 15 128. גם מעיון בחקירת האישה במשטרה מיום 21.02.22 עולה, כי האישה הודתה שנותרו בידיה
16 טבעות שהיו שייכות בזמנו לאמו המנוחה של האיש. לטענתה, היא התכוונה להשיב לאיש את
17 הטבעות, על אף שלא הייתה חייבת לעשות כן מאחר ולא הופיע חיוב לעניין זה בהסכם בין
18 הצדדים. לדבריה, האיש תקף אותה במעמד המפגש ביניהם וניסה לדחוף את ידיו לתוך בגדיה
19 מאחר והיא שמה את הטבעות בחזייה. לאחר שהשכנים יצאו מבתיהם והתערבו, היא נכנסה
20 למעלית וירדה לדירת הוריה המתגוררים באותו בניין. ראה: סעיף 37 לחקירת האישה מיום
21 21.02.22, כפי שצורפה כנספח 15 לתצהיר האיש. גם במהלך חקירתה בבית המשפט העידה
22 האישה, כי קיבלה במתנה מהאיש צמיד ומספר טבעות, וכי התחייבה להשיב רק טבעת אחת
23 במסגרת ההסכם בין הצדדים. לדבריה, במועד שבו הגיעה לדירת האיש כדי לאסוף את חפציה,
24 האיש התנה את השבת חפציה בכך שהיא תשיב את הטבעות ולכן היא החליטה להשיב לו את
25 הטבעות, אולם האיש ניסה לקחת את הטבעות בכוח ולבסוף היא זרקה את השקית עם הטבעות
26 הרחק ממנה ונמלטה מהאיש. ראה: מעמ' 29 לפרוטוקול ש' 27 ועד עמ' 33 לפרוטוקול ש' 7.
27 האיש טען כי העובדה שהאישה לא ציינה בחקירתה במשטרה כי השיבה את הטבעות לידי האיש
28 מלמדת כי הטבעות נותרו ברשותה. דא עקא, שהאיש עצמו צירף כנספח 1 לתצהירו בתיק מס'
29 27048-12-22 התכתבות של האישה עם מר ד. (העד מטעמו של הנתבע) מיום 03.12.2021
30 במסגרתה האישה מספרת למר ד. על התקרית עם הטבעות ומציינת מפורשות, כי האיש ניסה
31 להוציא את השקית עם הטבעות מהחזייה שלה, עד שלבסוף היא שלפה את השקית וזרקה אותה
32 הרחק ממנה, ורק אז האיש הרפה ממנה. מהתכתבות זו עולה כי מדובר בגרסה של התובעת מזמן

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 43080-03-22 ש.ו

תמ"ש 50844-04-22 ש.ו

תלה"מ 11194-05-22 ש.ו

תלה"מ 27048-12-22 ש.ו

תיק חיצוני:

- 1 אמת, עוד בטרם הוגשו התביעות הכספיות מטעמה לבית המשפט ובטרם הועלתה טענת הקיזוז
2 מטעם האיש לעניין הטבעות. כמו כן, בחקירתו בבית המשפט טען האיש שהאישה זרקה לעברו
3 טבעת אחת בזמן הריב ביניהם, אלא שלטענתו מדובר בטבעת המוזכרת בהסכם. ראה: עמ' 101
4 לפרוטוקול ש' 25-33. אולם, טענה זו אינה מתיישבת עם העובדה שהטבעת המוזכרת בהסכם
5 הושבה לאיש על מנת שימסור אותה לבנו תמיר כמתנת נישואין ולא במסגרת הריב בין הצדדים
6 שבגינו הוגשה תלונה למשטרה. ראה: התכתבות בין הצדדים לעניין הטבעת הזו מיום 12.06.21
7 שצורפה כנספח ב' לתצהירה של האישה בתיק מס' 27048-12-22. ראה גם: הודאתו של האיש
8 לעניין השבת הטבעת המוזכרת בהסכם בעמ' 100 לפרוטוקול ש' 32-35.
9 משלא הוכח כי נותרו טבעות בידי האישה, ומשהאישה ממילא לא התחייבה להשיב טבעות
10 נוספות, הרי שלא ניתן לקזז כספים בגין חיוב שלא הוכח.
11
12 129. עוד טוען האיש, כי בדיון המקדמי שהתקיים בבית משפט זה ביום 19.09.22 האישה התייצבה
13 כשהיא עונדת את אותן טבעות מושא טענת הקיזוז בתיק זה, אולם אין לכך זכר בפרוטוקול
14 הדיון מיום 19.09.22. מעיון בפרוטוקול עולה, כי ב"כ האיש טען שהאישה טרם השיבה לאיש
15 תכשיטים בשווי 25,000 ₪ (ראה: עמ' 4 לפרוטוקול מיום 19.09.22 ש' 9-10), אולם לא נטען כי
16 האישה עונדת את הטבעות במעמד הדיון, האישה לא עומתה עם טענה זו במהלך הדיון ובית
17 המשפט לא התבקש להתרשם במו עיניו מהטבעות הנטענות, על מנת לדעת בכמה טבעות מדובר
18 והאם הטבעות שהאישה עונדת תואמות את צילום הטבעות שצורף כנספח 9 לתצהיר האיש. גם
19 האישה נחקרה לעניין זה והעידה, כי אין ברשותה טבעות וממילא לא התייצבה לדיון כשהיא
20 עונדת תכשיטים שהיו שייכים לאמו של האיש. ראה: מעמ' 33 לפרוטוקול ש' 8 ועד עמ' 34 ש' 3.
21
22 130. לא למותר לציין, כי גם השווי הנטען של הטבעות אינו נתמך בראשית ראיה אלא מבוסס על
23 הערכה בלתי מקצועית של האיש, מבלי שצורפה אסמכתא לכך כגון: פוליסת ביטוח דירה
24 המתייחסת לשווי תכשיטים, הערכת שמאי מטעם חברת הביטוח ועוד.
25
26 131. בנסיבות אלו, איני מוצאת לנכון לקזז את הסך הנטען של 25,000 ₪ מהתשלומים הקבועים
27 בסעיף 18 להסכם.
28
29 132. סעיף 53 (א) לחוק החוזים (חלק כללי) התשל"ג – 1973 קובע כדלקמן:
30 **"חיובים כספיים שהצדדים חבים זה לזה מתוך עסקה אחת והגיע המועד לקיומם, ניתנים**
31 **לקיזוז בהודעה של צד אחד למשנהו; והוא הדין בחיובים כספיים שלא מתוך עסקה אחת, אם**
32 **הם חיובים קצובים".**

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 43080-03-22 ש.ו

תמ"ש 50844-04-22 ש.ו

תלה"מ 11194-05-22 ש.ו

תלה"מ 27048-12-22 ש.ו

תיק חיצוני:

- 1 האיש טוען בסיכומיו, כי במקרה דנן מדובר ב"מערכת יחסית אחת, דהיינו "עסקה אחת"
2 הנובעת כל כולה מההסכם, וכחלק מהתחשבות כספית בין בני זוג שנפרדו", אלא שבהסכם בין
3 הצדדים אין כל חיוב על האישה לשלם לאיש דמי שימוש בגין הרכב מסוג "#####" מס' רישוי -
4 ----- (שכאמור כלל לא מוזכר בהסכם), אין כל חיוב על האישה להשיב תכשיטים נוספים מלבד
5 הטבעת המוזכרת בהסכם ואין כל חיוב של האישה לשלם לאיש פיצוי בסך 50,000 ₪ בגין עוולת
6 לשון רע נטענת שכלל לא הוכחה.
7
8 133. בשלהי הדברים יצוין, כי האיש עתר לזימון עוה"ד פלונית שערכה את ההסכם בין הצדדים למתן
9 עדות, בטענה שיש לאיש טענות הנוגעות להסכם. עוה"ד פלונית ביקשה לפטור אותה ממתן עדות
10 בטענה שהיא פעלה כמגשרת בין הצדדים, וחסיון מגשר הוא חסיון מוחלט שאין לבית המשפט
11 שיקול דעתו להסירו. אמנם, שני הצדדים הסכימו להסרת החסיון כלקוחותיה של עוה"ד
12 פלונית, אולם עוה"ד עמדה על סירובה להעיד מתוקף תפקידה כמגשרת. בהחלטתי מיום
13 18.04.23 נדחתה הבקשה לזימון עוה"ד פלונית לעדות, הן לאור התנגדותה של המגשרת והן לאור
14 העובדה שהאיש לא הבהיר כיצד עדותה תואיל לניהול ההליך ואף הותיר את ההחלטה בדבר
15 זימונה לשיקול דעת בית המשפט. בהקשר זה יובהר כי הצדדים אינם חולקים על קיומו של
16 ההסכם ונפקותו המשפטית, כמו גם על החיוב לשלם 120,000 ₪ בהתאם לסעיף 18 להסכם, אלא
17 המחלוקת היא בשאלה האם האיש פרע את חובו בהתאם לסעיף האמור או לא. ממילא, המגשרת
18 אינה יכולה להעיד על התנהלות הצדדים לאחר עריכת ההסכם ואינה יכולה לאשר או לשלול
19 האם התשלומים שבוצעו ע"י האיש היו על חשבון סעיף 18 להסכם או לא.
20
21 134. טענה נוספת שהעלה האיש היא שהאישה אישרה במסגרת חקירתה במשטרה שאין לה ולאיש
22 חובות האחד כלפי השני, אולם עיון בחקירת האישה במשטרה מעלה כי הדברים הוצאו
23 מהקשרם. להלן החלק הרלוונטי מחקירת האישה במשטרה מיום 24.02.22 אשר צורף כנספח 15
24 לתצהיר האיש:
25 "שאלה: אוקי, א.ו טוען שלאחר הזוגיות שלכם ושנפרדתם הוא עזר לך בכסף והוא הגיע
26 לעבודתך בכדי שישדר איתך שני חובות שאת חייבת לו? של 18 אלף ושל 20 אלף שקל, ידוע לך
27 על זה?
28 תשובה: הוא נתן לי תלושים כי אני עבדתי בחברה אני הייתי עובדת של החברה 5 שנים, אין לי
29 חובות כלפיו ממש לא. יש בהסכם גירושים שנינו שאין חובות אחד כלפי שני (ה.ל מעבירה לי
30 את ההסכם גירושים ביניהם נספח א') מצרף אותו לתיק החקירה. אני מפנה אותכם לסעיפים
31 38 עד 43. כל חוב מהעסק ישולמו על ידי א.ו ועל הוצאות ישלמו על ידי א.ו".

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 43080-03-22 ש.ו

תמ"ש 50844-04-22

תלה"מ 11194-05-22

תלה"מ 27048-12-22

תיק חיצוני:

- 1 מעיון בתשובה זו ניתן ללמוד כי האישה מפנה את החוקר להסכם הגירושין בין הצדדים, על מנת
2 להוכיח שהחובות הנוספים הנטענים ע"י האיש כלפיה אינם מופיעים בהסכם בין הצדדים, אולם
3 אין בכך כדי לבטל התחייבות מפורשת של האיש לבצע תשלומים לידי האישה בהתאם לסעיף 18
4 להסכם האמור.
5
6 135. לאור כל האמור לעיל, משלא הוכח לפניי כי התשלומים שבוצעו ע"י האיש היו כנגד הסכומים
7 הקבועים בסעיף 18 להסכם ומשדחיתי את טענות הקיזוז של האיש, אני נעתרת לסעד המבוקש
8 ומחייבת את האיש לשלם לאישה סך של 120,000 ₪ כקבוע בסעיף 18 להסכם שקיבל תוקף של
9 פסק דין.
10
11 136. יצוין כי האישה עתרה לתשלום הסכום האמור כשהוא נושא ריבית מתאריך 18.02.22 (קרי 12
12 חודשים ממועד סידור הגט בין הצדדים). אולם, יש לקחת בחשבון שהתביעה הוגשה ביום
13 08.05.22 והאישה לא פעלה לגביית הסכום החל ממועד התשלום הראשון (קרי בסמוך למועד
14 הגירושין) ואף לא נקטה בהליכי הוצל"פ לגביית הסכום, על אף שהיה בידיה התחייבות כספית
15 שקיבלה תוקף של פסק דין ביום 19.07.2020. כמו כן, התרשמתי כי האיש אכן המשיך לממן
16 הוצאות שונות של האישה גם לאחר הפירוד ביניהם (שלא כנגד הסכום הקבוע בסעיף 18 להסכם
17 אלא מתוך רצונו הטוב), ולפיכך האישה לא מיהרה לנקוט בהליכים לגביית התשלומים הקבועים
18 בסעיף 18 להסכם.
19
20 137. בנסיבות אלו, אני מוצאת לנכון לקבוע כי הסך של 120,000 ₪ יוצמד למדד בלבד מיום הגשת
21 התביעה ויישא הצמדה וריבית כחוק רק ממועד מתן פסק הדין דנן.
22 כמו כן, בגין הליך זה יישא האיש בהוצאות משפט ובשכ"ט עו"ד בסך 10,000 ₪. הוצאות אלו
23 נפסקו על הצד הנמוך, לאור התרשמותי כי האישה נהנתה מתשלומים נוספים ששולמו ע"י האיש
24 מעבר להסכם, מרצונו הטוב. על אף שאין מקום לקזז תשלומים וולנטריים אלו כנגד החיוב
25 המפורש הקבוע בהסכם, אני מוצאת לנכון להתחשב בכך בראיה הכוללת של התיק.
26

תלה"מ 27048-12-22: צו עשה להשבת תכשיטים ולחילופין חיוב בשוויים המוערך

טענות האיש

- 29 138. התכשיטים מושא התובענה דנן אינם אותם תכשיטים שבגינם נטענה טענת קיזוז בתיק מס'
30 11194-05-22, אלא מדובר בתכשיטים נוספים שנלקחו ע"י האישה ללא רשות ועצם הגניבה נודע
31 לאיש רק ביום 17.10.22.

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 43080-03-22 ש.ו

תמ"ש 50844-04-22

תלה"מ 11194-05-22

תלה"מ 27048-12-22

תיק חיצוני:

- 1 139. ביום 17.10.22 חברים משותפים של הצדדים שלחו לאיש תמונה של האישה, מתוך עמוד
2 הפייסבוק שלה, כשהאישה עונדת על ידה צמיד זהב יקר מאוד שהיה שייך לאמו ז"ל של האיש.
3 האיש היה בטוח שהצמיד מצוי בכספת המותקנת בביתו, אולם כאשר ניגש לפתוח את הכספת
4 הזדעזע לגלות כי הכספת ריקה לחלוטין, וכי האישה רוקנה את הכספת מכל הפריטים שהיו בה,
5 לרבות קופסה מלאה בתכשיטים שהאיש ירש מאמו ז"ל ולרבות שני שעונים יקרי ערך שהיו
6 שייכים לאיש.
7
8 140. רק לאישה ולאיש היה את הקוד לכספת ולא היו על הכספת סימני פריצה כלשהם, מה גם
9 הייתה נעולה ותקינה במועד שבו פתח האיש את הכספת כדי לראות אם התכשיט אותה ענדה
10 האישה בתמונה מצוי בכספת או לא.
11
12 141. האיש הרגיש שחיו מתהפכים עליו ומתוך צער, כאב והשפלה שלח הודעת ווטס-אפ לבן
13 הזוג של האישה במטרה שבן הזוג יגרום לאישה להשיב את כל התכשיטים הגנובים היקרים
14 לליבו.
15
16 142. במסגרת סעיף 29 להסכם התחייבה האישה להחזיר את הטבעת שקיבלה מהאיש (טבעת מזכרת
17 מאמו של האיש), אולם גם טבעת זו לא הושבה כמתחייב בהסכם.
18
19 143. האיש פירט את התכשיטים / השעונים שנגנבו על פי הנטען ע"י האישה מהכספת בביתו:
20 א. צמיד זהב גדול שירש מאמו ז"ל, שהוערך על ידו בסך של 15,000 ₪ לפחות.
21 ב. שעון "שפהאוזן שוויץ" מזהב בן 80 שנה לפחות, שהוברח ע"י סבו של האיש מפולין בתקופת
22 השואה. מדובר בפריט אספנות שהוערך ע"י האיש בסך של 20,000 ₪ לפחות.
23 ג. שעון טיסוט שוויצרי שעלה לאיש בזמן רכישתו סך של 2,500 ₪.
24 ד. קופסה מלאה בתכשיטים שהיו שייכים לאמו ז"ל של האיש ובה שעוני זהב לנשים, לפחות
25 כעשרה צמידים מזהב (שאחד מהם נראה על ידה של האישה), שרשראות עם תליונים מזהב
26 צהוב /לבן וכן מספר רב של טבעות. הקופסה הוערכה ע"י האיש בסך של כ-25,000 ₪ לפחות.
27
28 144. האיש הבהיר, כי עתירתו לחיוב בשווי הכספי של התכשיטים/השעונים היא רק בגדר סעד חלופי,
29 שכן הוא מעוניין בהשבה של התכשיטים והשעונים בהיותם בעלי ערך סנטימנטלי רב עבורו.
30 לטענת האיש, הסכומים הנדרשים הם על דרך המיעוט וללא הערכה מקצועית, הן משום
31 שהתכשיטים / שעונים אינם מצויים בידי האיש והן משום שהערך הסנטימנטלי גבוה יותר
32 מערכם הכספי ומדובר במזכרות שקיבל/ירש האיש מאמו ז"ל וממשפחתו המורחבת.

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 43080-03-22 ש.ו. 1

תמ"ש 50844-04-22

תלה"מ 11194-05-22

תלה"מ 27048-12-22

תיק חיצוני:

1
2 145. לפיכך, יש להורות על השבת התכשיטים / השעונים שנלקחו ללא רשות ע"י האישה, ולחילופין
3 בלבד לחייב את האישה לשלם לאיש את שווים בסך של כ-65,000 ₪.

טענות האישה

4
5
6 146. האישה הגיש תובענה לצו עשה ושילם אגרה בהתאם, כך שיש לדחות את דרישתו לפיצוי כספי
7 עבור התכשיטים מושא התביעה.

8
9 147. האישה מצהירה, כי בכל התקופה שבה התגוררה בדירה לא הותקנה כספת בדירה.
10 לטענתה, כל התכשיטים שלה, הדרכונים, השיקים וכל דבר בעל ערך הוחזקו בשידת האיפור
11 בחדר השינה, כך שלאיש הייתה גישה חופשית לכל דבר בעל ערך.

12
13 148. על מנת שניתן יהיה להתייחס לדרישת האישה לפיצוי כספי עבור התכשיטים, חובה על האישה לצרף
14 הערכת שמאי תכשיטים או רשימת תכולה בפוליסת ביטוח עבור הכספת הנטענת בדירת האישה.

15
16 149. בעת שהצדדים היו נשואים, האישה נתן לאישה במתנה טבעות וצמידים שלדבריו היו שייכים
17 לאמו ז"ל. לא היה כל סוג של שעונים. כל הטבעות שהיו ברשות האישה הוחזרו לאיש במהלך
18 ויכוח שהתרחש בין הצדדים. האישה פנתה למטפל הזוגי של הצדדים ביום 03.12.21 ותיארה
19 בפניו את שהתרחש לרבות העלאת נושא הטבעות.

20
21 150. בהסכם יש התייחסות רק לטבעת ולא ליתר התכשיטים אליהם מתייחס האישה. הטבעת נמסרה
22 לאיש בחזרה ע"י האישה, על מנת שימסור אותה לבנו ת. כמתנת נישואין.

23
24 151. בדיון מיום 19.09.22 האישה ענדה צמיד שקיבלה במתנה מהאיש, וצמיד זה שייך לה על כל
25 המשתמע מכך.

26
27 152. האישה אכן שלח הודעה לבן הזוג של האישה מתוך מניעים פסולים של נקמנות, ובמסגרת ההודעה
28 נזכר בשורה אחת נושא גניבת התכשיטים אך לא מוזכר הרצון של האישה להשיב לידיה את
29 התכשיטים, אלא נרשם: "עשה עם המידע הזה כרצונך – מבחינתי זאת אחוות גברים גרושים".
30 ברי כי האישה אינה יכולה להשיב פריטים שאינם ברשותה, מאחר והושבו לאיש.

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 43080-03-22 ש.ו

תמ"ש 50844-04-22 ש.ו

תלה"מ 11194-05-22 מ.ו

תלה"מ 27048-12-22 מ.ו

תיק חיצוני:

דיון והכרעה בתיק 27048-12-22

- 1
- 2 153. לאחר עיון בחומר המצוי לפניי הגעתי למסקנה כי האיש לא הוכיח את תביעתו להשבת
- 3 התכשיטים או לחילופין תשלום שווים.
- 4
- 5 154. ראשית, האיש כלל לא הוכיח את עצם קיומם של התכשיטים הנטענים, למעט צמיד אחד
- 6 שהאישה הודתה בקיומו וטענה שניתן לה במתנה (ראה גם): התמונה שצירפה כנספח 5 לתצהיר
- 7 האיש וכן עמ' 33 לפרוטוקול ש' 35). האיש לא הוכיח את קיומם של שני השעונים הנטענים
- 8 (כאשר לטענת האישה לא היה כל סוג של שעונים), לא הציג תמונות שלהם או פירוט שלהם
- 9 במסגרת פוליסת ביטוח, וגם הטענה ל"קופסא מלאה בתכשיטים" נטענה בעלמא.
- 10 ככל שמדובר בתכשיטים יקרי ערך כנטען, מצופה היה כי האיש יחזיק בתיעוד של תכשיטים אלו
- 11 ואף מצופה היה כי ידאג לבטח תכשיטים אלו במסגרת פוליסת ביטוח דירה, כדי להבטיח את
- 12 שווים למקרה של גניבה / אובדן. האיש אף הצהיר בחקירתו שיש לו פוליסת ביטוח דירה וכי
- 13 הכספת מוזכרת בפוליסת ביטוח הדירה, אלא שלטענתו אינו זוכר בעל פה מה נכלל בפוליסה
- 14 ועליו לשוחח עם סוכן הביטוח שלו. ראה: עמ' 106 לפרוטוקול ש' 20-35. האיש אף טען בחקירתו
- 15 כי העריך את שווי התכשיטים על סמך הערכה של סוכן ביטוח אליו פנה בזמנו, אלא שכאמור לא
- 16 צורפה כל הערכת שווי או פוליסת ביטוח. ראה: עמ' 96 לפרוטוקול ש' 30-34.
- 17
- 18 155. שנית, מלבד הצמיד אותו ענדה האישה, האיש לא הוכיח כי האישה נטלה תכשיטים נוספים מעבר
- 19 לטבעות שפורטו במסגרת כתב ההגנה בתיק מס' 11194-05-22 ואליהן כבר התייחסתי בפסק
- 20 דיני. האיש אף לא הציג אסמכתא לכך שהוגשה תלונה במשטרה בגין גניבת תכשיטים על ידי
- 21 האישה, ככל שהוגשה.
- 22
- 23 156. למעשה, תביעתו של האיש להשבת התכשיטים מבוססת על דבריו בלבד, לרבות הדברים שסיפר
- 24 בעצמו לצדדים שלישיים. כך למשל, מר ד. מציין בסעיף 7 לתצהירו אודות הדברים "ששמעתי
- 25 מא.ו.", ובכלל זה הטענה שהאישה מחזיקה בתכשיטים שהיו שייכים לאמו המנוחה של האיש.
- 26 דהיינו, מר ד. אינו יודע בעצמו האם האישה מחזיקה בתכשיטים שהיו שייכים לאמו של האיש
- 27 או לא, אלא הוא רק שמע על כך מפי האיש, ראה גם: עמ' 45 לפרוטוקול ש'
- 28 31-27. גם בנו של האיש, מר א.ו., הצהיר כי ידוע לו שאביו החזיק כספת בדירתו, אולם אין
- 29 בתצהירו כל התייחסות לתכולת הכספת או לטענה שהאישה נטלה את תכולת הכספת ללא רשות.
- 30 מר א.ו. הבהיר בחקירתו כי הוא אינו יודע מה הייתה תכולת הכספת. ראה: עמ' 50 לפרוטוקול
- 31 ש' 1-28. העד, מר ר.ר.י. (להלן: "מר י.") ציין בתצהירו (הדגשה שלי – מ"ו) כי "נודע לי מא.ו.
- 32 שלאחרונה גילה שק.ש לקחה ממנו תכשיטים נוספים, שא.ו היה בטוח כי הם מצויים בכספת

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 43080-03-22 ש.ו

תמ"ש 50844-04-22 ש.ו

תלה"מ 11194-05-22 ש.ו

תלה"מ 27048-12-22 ש.ו

תיק חיצוני:

- 1 **ביתו ועל כך הוא הגיש תביעה לבית המשפט נגד ק.ש.** קרי, העד מסתמך על דבריו של האיש
2 עצמו. מר י. אף הבהיר בעדותו כי הוא נסמך על דברי הצדדים וכי אינו צריך לראות במו עיניו
3 שהאישה נטלה תכשיטים מהכספת. **ראה:** עמ' 42 לפרוטוקול ש' 15-23. בהמשך מציין העד
4 בתצהירו: **"פניתי לק.ש בנוגע לתכשיטי אימו ז"ל של א.ו ו- ק.ש לא הכחישה שאלו**
5 **התכשיטים שלך** (טעות סופר במקור – מ"ו) **אימו ז"ל של א.ו, אך היא טענה שא.ו נתן לה אותם**
6 **במתנה"**. קרי, גם בעניין זה אין פירוט באילו תכשיטים מדובר, מתי נעשתה הפנייה לאישה ולגבי
7 אילו תכשיטים נעשתה הפנייה (האם מדובר בפנייה לגבי הטבעות מושא טענת הקיזוז בתיק מס'
8 11194-05-22 או שמא לגבי התכשיטים הנוספים שהתגלו לאיש לפי הנתען ביום 17.10.22). יתרה
9 מכך, מר י. העיד כי שוחח עם האישה שיחה ארוכה לגבי התכשיטים והשיחה הוקלטה על ידו,
10 אלא שתמלול השיחה לא צורף לתצהירו של מר י. בטענה שהוא עדיין שומר על כבודה של האישה.
11 **ראה:** עמ' 40 לפרוטוקול ש' 1-31. סבורני כי במידה והייתה בידי האיש הודאה ברורה של האישה
12 כי היא נטלה את התכשיטים ללא רשות, היה עומד על הגשתה לבית המשפט. יתרה מכך, גם
13 מעדותו של מר י. עולה כי לצדדים היו גרסות מנוגדות לעניין התכשיטים, שכן האיש טען בפניו
14 שהאישה נטלה תכשיטים ללא רשות, בעוד האישה טענה שהיא נטלה אותם ברשות **ראה:** עמ'
15 40 לפרוטוקול ש' 10-27. יתרה מכך, מר י. מתייחס לתכשיטים שהיו שייכים לאמו המנוחה של
16 האיש, בעוד האיש הכליל בתביעתו גם שני שעונים שאותם לא קיבל מאמו המנוחה (שעון שרכש
17 לעצמו ושעון שקיבל מסבו המנוח), ולאף אחד מהעדים אין ידיעה לגבי השעונים הנתענים הללו.
18
19 157. יצוין, כי במעמד הגשת התצהירים, האיש צירף לתיק גם תצהיר מטעם אחותו, הגב' ט.ח.ד וכן
20 תצהיר מטעם בת זוגו לשעבר, הגב' ע.ט, כאשר לפי הנתען האחות הייתה יכולה להעיד בנושא
21 התכשיטים ובת הזוג לשעבר הייתה נוכחת בסיטואציה שבה נודע לאיש לראשונה שהכספת
22 ריקה. **ראה:** עמ' 111 לפרוטוקול ש' 11-18. אולם, שתי העדות הללו בחרו שלא להתייצב למתן
23 עדות במועד שנקבע להוכחות, והאיש בחר לוותר על זימונן לדיון נוסף כך שתצהיריהן הוצאו
24 מהתיק (**ראה:** החלטתי מיום 19.09.23 בתיק מס' 43080-03-22).
25
26 158. עוד יצוין, כי האישה הכחישה את טענת האיש כי הייתה כספת בביתו במועד החיים המשותפים,
27 וגם התמונות שצירף האיש של הכספת (נספחים 6 ו-12 לתצהיר האיש) אינן יכולות להעיד על
28 המועד שבו הותקנה הכספת. האיש אף הודה בחקירתו, כי התמונות צולמו בעת הגשת התביעה
29 ולא בזמן אמת (**ראה:** עמ' 104 פרוטוקול ש' 7-10). אולם, גם אם אקבל את טענת האיש כי
30 התכשיטים היו בכספת בביתו, גרסתו של האיש לעניין המועד שבו גילה האיש אודות הגניבה
31 הנתענת של שאר התכשיטים מעלה תמיהות. לטענת האיש, רק ביום 17.10.22 פתח את הכספת
32 וגילה שהיא ריקה וזאת לאחר שחברים משותפים שלחו לו תמונה שהועלתה לרשת הפייסבוק

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 43080-03-22 ש.ו

תמ"ש 50844-04-22

תלה"מ 11194-05-22

תלה"מ 27048-12-22

תיק חיצוני:

- 1 במסגרתה האישה עונדת את הצמיד שהיה שייך לאמו. גרסה זו אינה מתיישבת עם טענת האיש
2 בסעיף 28 לתצהירו לפיה, החל מחודש מאי 2020 בו נפרדו הצדדים הוא דרש מהאישה אינספור
3 פעמים להשיב את התכשיטים שהיו בשימושה ותכשיטים נוספים שהיו שמורים בכספת המצויה
4 בדירתו. אין זה סביר בעיניי, כי במשך למעלה משנתיים ממועד הפרוד הנטען האיש אינו פותח
5 את הכספת בביתו ולו פעם אחת, ובפרט שהוא מודע לכך שהאישה עשתה שימוש בתכשיטים
6 המצויים בכספת ולטענתו אף דרש ממנה להשיבם. כמו כן, אין זה סביר בעיניי שלאחר שהצדדים
7 כבר מצויים בהליכים משפטיים המתנהלים בעצימות גבוהה והאיש כבר מעלה טענת קיזוז ביחס
8 לטבעות בתיק מס' 11194-05-22, הוא לא יערוך בדיקה האם האישה נטלה לכאורה תכשיטים
9 נוספים, ובפרט שלדבריו האישה מחזיקה בקוד לכספת. סביר יותר בעיניי כי התמונה שבגינה
10 החליט האיש לפעול להגשת התביעה דנן (נספח 5 לתצהירו) העלתה את חמתו של האיש, שכן
11 האישה מצולמת שם לצידו של גבר אחר, בעודה עונדת את הצמיד שהיה שייך בזמנו לאיש.
12 מסקנה זו מתיישבת גם עם ההודעה המכפישת ששלח האיש לבן זוגה של האישה ביום 17.10.22
13 שם הוא מציין, כי האישה גנבה ממנו את התכשיטים של אמו המנוחה שהיו בבית ומסיים
14 במילים: **"עשה עם המידע הזה כרצונך – מבחינתי זאת אהוות גברים גרושים"** (ראה): ההודעה
15 שצורפה לבקשה לצו הגנה בתיק ה"ט 1642-11-22).
16
17 159. האיש אינו מכחיש, כי אפשר לאישה להשתמש בתכשיטים שהיו שייכים לאמו המנוחה ז"ל
18 במהלך חייהם המשותפים, אלא שלטענתו מעולם לא נתן אותם במתנה. לטענתו, הוא אף רכש
19 לאישה המון תכשיטים במתנה במהלך החיים המשותפים, אך לא נתן במתנה את התכשיטים
20 המפורטים בתביעתו. ראה: עמ' 98 לפרוטוקול ש' 3-27. דא עקא, שבמסגרת ההסכם בין הצדדים
21 אין כל אזכור לתכשיטים נוספים שעל האישה להשיב לאיש, על אף שהאיש טוען כי נושא
22 התכשיטים שקיבל מאמו ז"ל היה קריטי עבורו. האיש נשאל בחקירתו מדוע לא ציין בהסכם כי
23 על האישה להשיב את שאר התכשיטים וטען, כי לא היה טעם להזכירם מאחר והם ממילא היו
24 בכספת. ראה: עמ' 100 לפרוטוקול ש' 7-29. מאחר והאיש הודה בתצהירו כי האישה עשתה
25 שימוש גם בתכשיטים שהיו בכספת, הרי שההסבר שניתן על ידו לעניין אי הכללת תכשיטים
26 נוספים בהסכם בין הצדדים אינו מניח את הדעת. משבחר האיש שלא לציין בהסכם כי על
27 האישה להשיב לידיו תכשיטים נוספים, על אף שהאישה עשתה שימוש בתכשיטים נוספים ולא
28 רק בטבעת שהוזכרה בהסכם, הרי שהדבר נזקף לחובתו.
29
30 160. מכל האמור לעיל עולה, כי האיש לא עמד בנטל הראייה ולא הוכיח את תביעתו לעניין השבת
31 התכשיטים או תשלום שווים הנטען. לפיכך, התביעה נדחית. האיש יישא בהוצאות האישה בגין
32 תביעה זו בסך של 10,000 ₪.

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 43080-03-22 ש. ו
תמ"ש 50844-04-22
תלה"מ 11194-05-22
תלה"מ 27048-12-22

תיק חיצוני:

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20

לסיכום

161. בגין ההליך בתיק מס' 43080-03-22, האיש ישלם לאישה פיצוי בסך 70,000 ₪ בצירוף הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד בסך 30,000 ₪.
בגין ההליך בתיק מס' 50844-04-22, האיש ישלם לאישה סך של 20,000 ₪, בצירוף הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד בסך של 10,000 ₪.
בגין ההליך בתיק מס' 11194-05-22, האיש ישלם לאישה סך של 120,000 ₪ כשהוא צמוד למדד מיום הגשת התביעה ועד ליום מתן פסק הדין, בצירוף הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד בסך של 10,000 ₪.
בגין ההליך בתיק מס' 27048-12-22, ישלם האיש לאישה הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד בסך 10,000 ₪. מאחר והאיש הפקיד ערובה בסך 3,000 ₪ במסגרת ההליך דנן (ראה: החלטת כב' הרשמת שלי פרקש מיום 16.03.23), אזי הערובה תועבר לאישה ע"י המזכירות על חשבון ההוצאות שנפסקו לאישה בגין ההליך דנן, והיתרה תשולם ע"י האיש.
כל הסכומים יישאו הפרשי הצמדה וריבית ממועד מתן פסק הדין ועד התשלום בפועל.
163. המזכירות מתבקשת להמציא את פסק הדין לצדדים ולסגור את כל התיקים התלויים ועומדים. פסק הדין מותר לפרסום ללא פרטים מזהים.
ניתן היום, י"א חשוון תשפ"ה, 12 נובמבר 2024, בהעדר הצדדים.

מורן ואלך-ניסן, שופטת

21
22
23
24